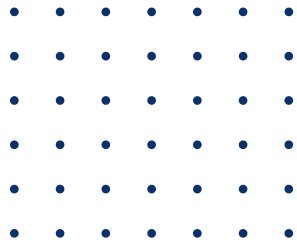

บรรยายสรุป จังหวัดเชียงใหม่

จัดทำโดย
สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่
กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด
ข้อมูล ณ ตุลาคม 2568

สารบัญ

	หน้า
ประวัติจังหวัดเชียงใหม่	๑
ข้อมูลทั่วไปจังหวัดเชียงใหม่	
สัญลักษณ์จังหวัดเชียงใหม่	๑
ลักษณะทางกายภาพ	๒
สภาพการเมืองและการปกครอง	๔
ลักษณะโครงสร้างพื้นฐาน	๕
สภาพทางเศรษฐกิจ	๗
สภาพทางสังคม	๑๘
สภาพทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒๕
เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่	
พันธกิจ	๓๑
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	๓๑
ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด	๓๒
ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	๓๔

ข้อมูลจังหวัดเชียงใหม่

ประวัติจังหวัดเชียงใหม่

เมืองเชียงใหม่มีชื่อที่ปรากฏในตำนานว่า "นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่" เป็นราชธานีของอาณาจักรล้านนา ไทยมาตั้งแต่พระยามังรายได้ทรงสร้างขึ้น เมื่อ พ.ศ. ๑๘๓๙ ซึ่งจะมีอายุครบ ๗๒๗ ปี ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ และเมืองเชียงใหม่ได้มีวิวัฒนาการสืบเนื่องกันมาในประวัติศาสตร์ตลอดมา เชียงใหม่มีฐานะเป็นนครหลวงอิสระปกครองโดยกษัตริย์ราชวงศ์มังราย ประมาณ ๒๖๑ ปี (ระหว่าง พ.ศ. ๑๘๓๙ - ๒๑๐๐) ในปี พ.ศ. ๒๑๐๑ เชียงใหม่ได้เสียเอกราชให้แก่กษัตริย์พม่าซึ่งบุเรงนอง และได้ตกอยู่ภายใต้การปกครองของพม่านานร่วมสองร้อยปี จนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชได้ทรงช่วยเหลือล้านนาไทยภายใต้การนำของพระยาการวילהและพระยาจำบ้านในการทำสงครามขับไล่พม่าออกไปจากเชียงใหม่และเมืองเชียงแสนได้สำเร็จ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชสถาปนาพระยาการวילהเป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ ในฐานะเมืองประเทศราชของกรุงเทพมหานครและมีเชื้อสายของพระยาการวילה ซึ่งเรียกว่าตระกูลเจ้าเจ็ดตนปกครองเมืองเชียงใหม่ เมืองลำพูนและลำปาง สืบต่อมาจนกระทั่งในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ได้โปรดให้ปฏิรูปการปกครองหัวเมืองประเทศราชได้ยกเลิกการมีเมืองประเทศราชในภาคเหนือ จัดตั้งการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาล เรียกว่า มณฑลพายัพ และเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๖ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ปรับปรุงการปกครองเป็นแบบจังหวัดเชียงใหม่ จึงมีฐานะเป็นจังหวัดจนถึงปัจจุบัน

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดเชียงใหม่

สัญลักษณ์จังหวัดเชียงใหม่

• ตราประจำจังหวัด

รูปช้างเผือกหันหน้าตรงในเรือนแก้ว ความหมาย **ช้างเผือก** หมายถึงช้างที่เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่นำทูลเกล้าถวายแด่พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย และได้ขึ้นระวางเป็นช้างเผือกเอกในรัชกาลของพระองค์ **เรือนแก้ว** หมายถึง ดินแดนที่พระพุทธศาสนาได้มาตั้งมั่นเจริญรุ่งเรือง ที่สำคัญเคยเป็นสถานที่สำหรับทำสังคายนา (คือการชำระตรวจสอบความถูกต้อง) พระไตรปิฎกเมื่อปี พ.ศ. ๒๐๒๐ ในสมัยพระเจ้าติโลกราชวงศ์มังราย

• ต้นไม้ประจำจังหวัด

“ต้นทองกวาว”

• ดอกไม้ประจำจังหวัด

“ดอกทองกวาว”

• คำขวัญจังหวัดเชียงใหม่

“ดอยสุเทพเป็นศรี ประเพณีเป็นสง่า บุปผชาติล้วนงามตา นามล้ำค่านครพิงค์”

ลักษณะทางกายภาพ

• ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของประเทศไทย สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๑,๐๒๗ ฟุต (๓๑๐ เมตร) ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๖๙๖ กิโลเมตร โดยมีส่วนกว้างที่สุดจากทิศตะวันออกถึงตะวันตก กว้างประมาณ ๑๓๘ กิโลเมตร และส่วนที่ยาวที่สุด คือ จากทิศเหนือถึงทิศใต้ ยาวประมาณ ๓๒๐ กิโลเมตร (ยาวมากที่สุดของประเทศ) และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดและพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดรัฐฉาน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (The Republic of the Union of Myanmar)
ทิศใต้	ติดอำเภอสามเงา อำเภอแม่ระมาด อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก
ทิศตะวันออก	ติดอำเภอแม่ฟ้าหลวง อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอแม่สรวย อำเภอเวียง ป่าเป้าจังหวัดเชียงราย, อำเภอเมืองปาน อำเภอเมืองลำปาง จังหวัด ลำปาง, อำเภอบ้านธิ อำเภอเมืองลำพูน อำเภอป่าซาง อำเภอเวียงหนอง ล่อง อำเภอบ้านโฮ่ง อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน
ทิศตะวันตก	ติดอำเภอปาย อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน อำเภอขุนยวม อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอแม่สะเรียง อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

• ขนาดพื้นที่

๑) ขนาดพื้นที่

จังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่ประมาณ ๒๒,๔๓๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๔.๐๒๒ ล้านไร่ มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๑ ของภาคเหนือ และเป็นอันดับ ๑ ของประเทศ จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ ๙,๖๑๔,๖๔๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๕๗ พื้นที่ทางการเกษตร ๓,๔๔๙,๔๒๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖๐ พื้นที่อยู่อาศัยและอื่น ๆ ๙๕๘,๔๗๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๓

๒) พื้นที่ชายแดน

จังหวัดเชียงใหม่มีชายแดนติดกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ระยะทาง ๒๒๗ กิโลเมตร โดยพื้นที่เขตติดต่อ ๕ อำเภอ ได้แก่

(๑) อำเภอแม่ฮาด : ๔ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่ฮาด ตำบลมะลิกา ตำบลแม่สาว และตำบลท่าตอน เมืองที่ติดต่อ คือ เมืองยอน รัฐฉาน

(๒) อำเภอฝาง : ๒ ตำบล ได้แก่ ตำบลม่อนปิ่น และตำบลแม่ฮอน เมืองที่ติดต่อ คือ บ้านโป่งป่าแหลม เมืองต่วน รัฐฉาน

(๓) อำเภอเชียงดาว : ๑ ตำบล ได้แก่ ตำบลเมืองนา เมืองที่ติดต่อ คือ บ้านน้ำยุม เมืองต่วน รัฐฉาน

(๔) อำเภอเวียงแหง : ๓ ตำบล ได้แก่ ตำบลเปียงหลวง ตำบลเมืองแหง และตำบลแสนไห เมืองที่ติดต่อ คือ บ้านบางใหม่สูง บ้านปางเสือเต่า บ้านกองเฮือบิน เมืองต่วน รัฐฉาน

(๕) อำเภอไชยปราการ : ๑ ตำบล ได้แก่ ตำบลหนองบัว เมืองที่ติดต่อ คือ บ้านโป่งป่าแหลม เมืองต่วน รัฐฉาน

• ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่โดยทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่มีสภาพพื้นที่เป็นภูเขาและป่าละเมาะ มีที่ราบอยู่ตอนกลางตามสองฟากฝั่งแม่น้ำปิงมีภูเขาสูงที่สุดในประเทศไทย คือ "ดอยอินทนนท์" มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๒,๕๖๕ เมตร นอกจากนี้ยังมีดอยอื่น ๆ ที่มีความสูงรองลงมาอีกหลายแห่ง เช่น ดอยผ้าห่มปก (ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๒,๒๘๕ เมตร) ดอยหลวงเชียงดาว (ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๒,๑๗๐ เมตร) ดอยสุเทพ (ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๑,๖๐๑ เมตร)

สภาพพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ พื้นที่ภูเขา คิดเป็นพื้นที่ประมาณ ๘๐% ของพื้นที่จังหวัดเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารไม่เหมาะต่อการเพาะปลูก และพื้นที่ราบลุ่มน้ำและที่ราบเชิงเขา ทอดตัวในแนวเหนือ - ใต้ ได้แก่ ที่ราบลุ่มน้ำสาละวิน ลุ่มน้ำกก-โขง และลุ่มน้ำปิง เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมต่อการเกษตร

• ลักษณะภูมิอากาศ

เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีสภาพอากาศค่อนข้างเย็นเกือบตลอดทั้งปี มีสภาพภูมิอากาศอยู่ภายใต้อิทธิพลมรสุม ๒ ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือแบ่งภูมิอากาศออกเป็น ๓ ฤดู ได้แก่

ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์
ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม

• การใช้ประโยชน์ที่ดิน

จังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบเชิงเขา โดยมีพื้นที่รวมประมาณ ๒๐,๑๐๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๒,๕๖๖,๙๑๑ ไร่ จำแนกประเภทการใช้ที่ดินออกเป็น ๕ ประเภท ดังนี้

ตารางแสดงประเภทการใช้ที่ดิน

ที่	ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
๑	พื้นที่ป่าไม้	๙,๖๑๔,๖๔๕	๖๘.๕๗
๒	พื้นที่เกษตรกรรม	๓,๔๔๙,๔๒๘	๒๔.๖๐
๓	พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	๕๘๗,๒๓๑	๔.๑๙
๔	พื้นที่น้ำ	๑๕๐,๖๖๖	๑.๐๗
๕	พื้นที่เบ็ดเตล็ด	๒๒๐,๕๗๖	๑.๕๗
รวม		๑๒,๐๒๒,๕๔๖	๑๐๐

ที่มา : กรมการปกครองและกรมพัฒนาที่ดิน ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๘

สภาพการเมืองและการปกครอง

• ข้อมูลการปกครอง

จังหวัดเชียงใหม่แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๒๕ อำเภอ ๒๐๔ ตำบล และ ๒,๐๗๐ หมู่บ้าน

• ข้อมูลประชากร

จังหวัดเชียงใหม่ มีประชากรตามทะเบียนราษฎรของจังหวัดเชียงใหม่ ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗ ทั้งสิ้น ๑,๗๙๙,๐๑๙ คน เป็นเพศชาย ๘๖๕,๑๗๓ คน เพศหญิง ๙๓๓,๘๔๖ คน และมีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๘๙๙,๙๑๒ ครัวเรือน อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด คือ อำเภอเมืองเชียงใหม่ ๒๒๒,๖๒๗ คน รองลงมาอำเภอสันทราย ๑๔๕,๕๙๕ คน และอำเภอกัลยาณิวัฒนา มีประชากรน้อยที่สุด ๑๓,๐๕๓ คน

๑) ข้อมูลประชากรแยกตามกลุ่มวัย : ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดเชียงใหม่เป็น วัยแรงงาน (อายุ ๑๕ - ๕๙) จำนวน ๑.๑๑ ล้านคน รองลงมาคือ วัยผู้สูงอายุ จำนวน ๐.๔๒ ล้านคน และวัยเด็ก ๐.๒๗ ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๖๑.๔๙ ๒๓.๖๐ และ ๑๔.๙๑ ของประชากรจังหวัดตามลำดับ

๒) ข้อมูลประชากรแยกตามสัญชาติ : ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดเชียงใหม่มีสัญชาติไทย จำนวน ๑,๖๓๕,๙๘๓ คน รองลงมาคือ สัญชาติจีน จำนวน ๖,๔๕๗ คน นอกจากนั้นเป็นสัญชาติอื่นๆ ที่ไม่ใช่ไทย/จีน จำนวน ๑๕๖,๕๗๙ คน

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

๓) ข้อมูลกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดเชียงใหม่ : จังหวัดเชียงใหม่มีประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน ๓๗๘,๑๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๘ ของประชากรทั้งหมด โดยกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงมีประชากรมากที่สุด จำนวน ๑๔๗,๐๙๒ คน รองลงมา คือ ลาหู่ จำนวน ๓๘,๓๑๓ คน และ ม้ง จำนวน ๒๓,๑๓๙ คน

ที่มา : ศูนย์พัฒนาราชบนพื้นที่สูงจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

• ข้อมูลส่วนราชการ/หน่วยงาน

ส่วนราชการ/หน่วยงานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น ๔๐๓ แห่ง ประกอบด้วย หน่วยงานบริหารราชการส่วนกลาง จำนวน ๑๕๗ แห่ง หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค จำนวน ๓๕ แห่ง และ หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๑๑ แห่ง แบ่งเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๑ แห่ง เทศบาลนคร จำนวน ๑ แห่ง เทศบาลเมือง จำนวน ๖ แห่ง เทศบาลตำบล จำนวน ๑๑๕ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๘๘ แห่ง

ลักษณะโครงสร้างพื้นฐาน

• การคมนาคม

๑) การคมนาคมทางบก

- **รถยนต์** การเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่สามารถใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) แล้วแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ (ถนนสายเอเชีย) ผ่านจังหวัดอุทัยฯ อ่างทอง นครสวรรค์ แล้วใช้ทางหลวงหมายเลข ๑ ผ่านจังหวัดลำปาง แยกซ้าย ผ่านจังหวัดลำพูนจนถึงจังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้ จังหวัดเชียงใหม่ยังมีเส้นทางคมนาคมทางบกที่เชื่อมต่อกับเส้นทาง R๓A สู่ประเทศจีนตอนใต้ ซึ่งช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้แก่ประชาชนในพื้นที่อย่างมาก

- **รถไฟ** ปัจจุบันมีรถไฟสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ และรถไฟสายนครสวรรค์ - เชียงใหม่ โดยมีสถานีรถไฟเชียงใหม่ เป็นสถานีหลักและสถานีปลายทางในจังหวัดเชียงใหม่

- **รถโดยสารสาธารณะ** จังหวัดเชียงใหม่มีบริการรถโดยสารสาธารณะในหลายรูปแบบด้วยกัน อาทิเช่น รถโดยสารประจำทาง รถแท็กซี่มอเตอร์ รถจักรยานยนต์สาธารณะ รถยนต์รับจ้างสามล้อ รถโดยสารสองแถว รวมถึงปัจจุบันกระทรวงคมนาคมได้ออกกฎกระทรวงรถยนต์รับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อให้การรับรองแอปพลิเคชันสำหรับรถยนต์รับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยในจังหวัดเชียงใหม่มีรถยนต์ที่รับจ้างผ่าน Application จำนวน ๑ ราย ได้แก่ Grab และมีสถานที่ขนส่งผู้โดยสารจังหวัดเชียงใหม่ ๓ แห่ง ประกอบด้วย สถานที่ขนส่งผู้โดยสารจังหวัดเชียงใหม่ แห่งที่ ๑ (ช้างเผือก) ให้บริการรถโดยสารประจำทางในเส้นทางระหว่างอำเภอ และสถานที่ขนส่งผู้โดยสารจังหวัดเชียงใหม่ แห่งที่ ๒ และแห่งที่ ๓ ให้บริการรถโดยสารประจำทางในเส้นทางระหว่างจังหวัด

๒) การคมนาคมทางอากาศ

จังหวัดเชียงใหม่มีสนามบินนานาชาติ ขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๓ ของประเทศ รองจากสนามบินสุวรรณภูมิ และสนามบินดอนเมืองตามลำดับ โดยมีพื้นที่ จำนวน ๑,๖๐๕ ไร่ ๒๙๐ ตารางวา และมีความพร้อมเชิงโครงสร้างพื้นฐาน ดังนี้

ลานจอดอากาศยาน (Apron)

รายละเอียด	ขนาด / จำนวน
- พื้นที่รวม - สะพานเทียบเครื่องบิน - ชนิดของผิวลานจอด - ความสามารถในการรองรับ	๘๕,๙๙๖ ตารางเมตร ๖ สะพานเทียบ Concrete ๑๖ ลำ
* กรณีจอดอากาศยานแบบ B๗๔๗-๔๐๐ (Code E หรือเล็กกว่า)	๕ ลำ
* กรณีจอดอากาศยานแบบ A๓๒๐ หรือ B๗๓๗ (Code C หรือเล็กกว่า)	๗ ลำ
* กรณีจอดอากาศยานแบบ ATR๗๒ (Code A,B หรือเล็กกว่า)	๔ ลำ

อาคารผู้โดยสาร (Terminal)

รายละเอียด	จำนวน
- พื้นที่รวม - อาคารผู้โดยสารภายในประเทศ - Central Block - อาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ - ความสามารถในการรองรับผู้โดยสาร - อาคารผู้โดยสารภายในประเทศ - อาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ	๓๑,๓๐๑ ตารางเมตร ๑๖,๔๑๖ ตารางเมตร ๒,๓๐๐ ตารางเมตร ๑๒,๓๘๕ ตารางเมตร ๘ ล้านคน/ปี ๖ ล้านคน/ปี ๒ ล้านคน/ปี

อาคารคลังสินค้า

รายละเอียด	จำนวน
- พื้นที่รวม - ความสามารถในการรองรับสินค้า	๑๓,๒๘๐ ตารางเมตร ๓๕,๐๐๐ ตัน/ปี

ปัจจุบันท่าอากาศยานเชียงใหม่มีสายการบินที่ให้บริการภายในประเทศจำนวน ๖ สายการบิน และมีสายการบินระหว่างประเทศให้บริการ ๒๔ สายการบิน ดังนี้

สายการบินภายในประเทศ ๖ สายการบิน ได้แก่ บางกอก แอร์เวย์ส, นกแอร์, ไทยแอร์เอเชีย, ไทยไลอ้อนแอร์ และ ไทยเวียดเจ็ทแอร์

สายการบินระหว่างประเทศ ๒๔ สายการบิน ได้แก่ แอร์ เอเชีย, ไทยแอร์เอเชีย, อีวีเอ แอร์, ไชน่า แอร์ไลน์, เวียดเจ็ทแอร์, จูเนย์ แอร์ไลน์, เจจูแอร์, เกาหลีแอร์, การบินลาว, ฮองกง เอ็กเพรส, เมียนมา แอร์ไลน์, สปริงแอร์ไลน์, ไชน่า อีสเทิร์น, สตาร์ลักซ์, ไชน่า เซาท์เทิร์น, เฉิงตูแอร์ไลน์, แอร์ ไชน่า, เสฉวน แอร์ไลน์, ลัคกี้แอร์, รุยตี้แอร์ไลน์, สายการบินสกูต, เอเชียน่า, ไทยไลอ้อนแอร์ และไทยเวียดเจ็ทแอร์

นอกจากนี้ จังหวัดเชียงใหม่มีเส้นทางการบินในประเทศ ๑๑ เส้นทางบิน และเส้นทางการบินระหว่างประเทศ ๑๙ เส้นทางบิน ดังนี้

เส้นทางการบินในประเทศ ๑๑ เส้นทาง ได้แก่ ดอนเมือง สุวรรณภูมิ หัวหิน ภูเก็ต หาดใหญ่ กระบี่ สมุย สุราษฎร์ธานี อุตะเภา ขอนแก่น และอุดรธานี

เส้นทางการบินระหว่างประเทศ ๒๐ เส้นทาง ได้แก่ สิงคโปร์ กัวลาลัมเปอร์ ฮานอย ไทเป ดานัง โฮจิมินห์ อินซอน มาเก๊า หลวงพระบาง ฮองกง ย่างกุ้ง หางโจว พูตง กว่างโจว ปักกิ่ง เฉินตู คันไซ คุณหมิง เกาสง และจิ่นหง

สภาพทางเศรษฐกิจ

• ภาพรวมเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่มีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ในปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมขยายตัว โดยเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๔ ต่อปี โดยในปี ๒๕๖๖ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ๒๗๗,๔๗๗ ล้านบาท เป็นลำดับที่ ๑๑ ของประเทศและลำดับที่ ๑ ของภาคเหนือ เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๓๓,๒๖๗ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๓.๖๒ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีมูลค่า ๒๔๔,๒๑๐ ล้านบาท) เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่ยังเป็นจุดหมายปลายทางที่ได้รับการจัดอันดับให้เป็นเมืองน่าเที่ยว เมืองที่ดีที่สุด จุดหมายปลายทางท่องเที่ยวภูเขาในเอเชีย และเมืองที่มีเส้นทางเดินที่เหมาะกับการเดินสำรวจ เป็นต้น จึงดึงดูดให้ผู้เยี่ยมเยือนเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามยังมีความกดดันจากการฟื้นตัวของรายได้ที่ยังไม่ทั่วถึง ภาระหนี้สิน และการระมัดระวังการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน

ตารางที่ ๓-๑๙ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ ณ ราคาประจำปี

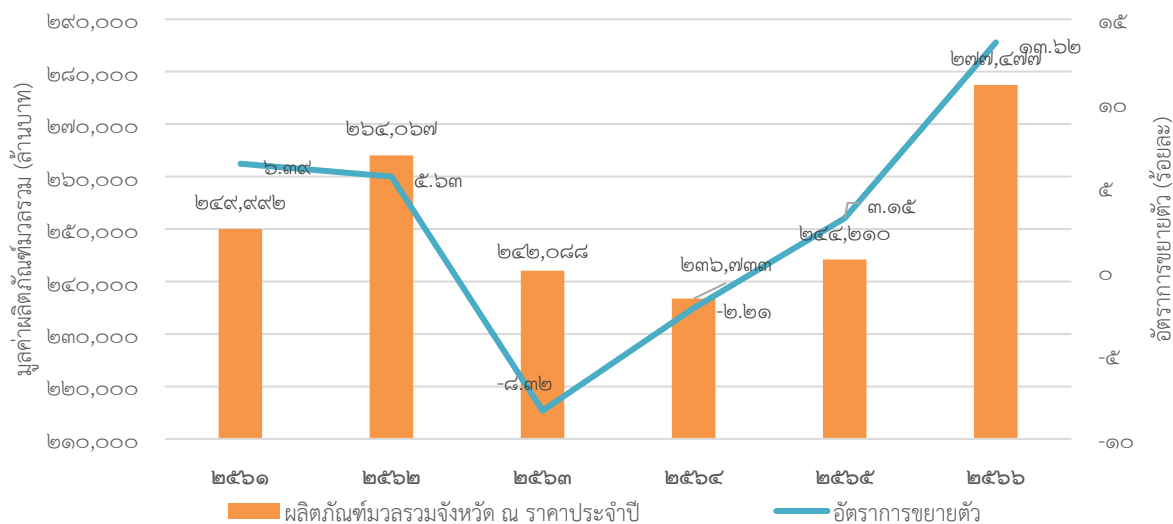
(หน่วย : ล้านบาท)

รายการ	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	อัตราเฉลี่ยระหว่างปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ ณ ราคาประจำปี	๒๔๙,๙๙๒ (๖.๓๙)	๒๖๔,๐๖๗ (๕.๖๓)	๒๔๒,๐๘๘ (-๘.๓๒)	๒๓๖,๗๓๓ (-๒.๒๑)	๒๔๔,๒๑๐ (๓.๑๕)	๒๗๗,๔๗๗ (๑๓.๖๒)	๒๕๒,๔๒๗ (๓.๐๔)

ที่มา : ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๗ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

แผนภูมิแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ ณ ราคาประจำปี

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่

แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี จำแนกตามภาคการผลิต

ภาคบริการยังเป็นภาคที่มีบทบาทสำคัญในเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่อย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๖ มีมูลค่า ๑๙๕,๔๘๑ ล้านบาท มากที่สุดในโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด รองลงมาเป็นภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรม มูลค่า ๔๙,๑๙๘ ล้านบาท และ ๓๒,๗๙๘ ล้านบาท ตามลำดับ ภาคอุตสาหกรรมลดลงเมื่อเทียบกับสาขาการผลิตอื่น โดยในช่วงปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖ ภาคบริการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒.๙๘ ต่อปี และภาคเกษตรมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๑๕ ต่อปี ในขณะที่ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๐๒ ต่อปี

ตารางมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี จำแนกตามภาคการผลิต

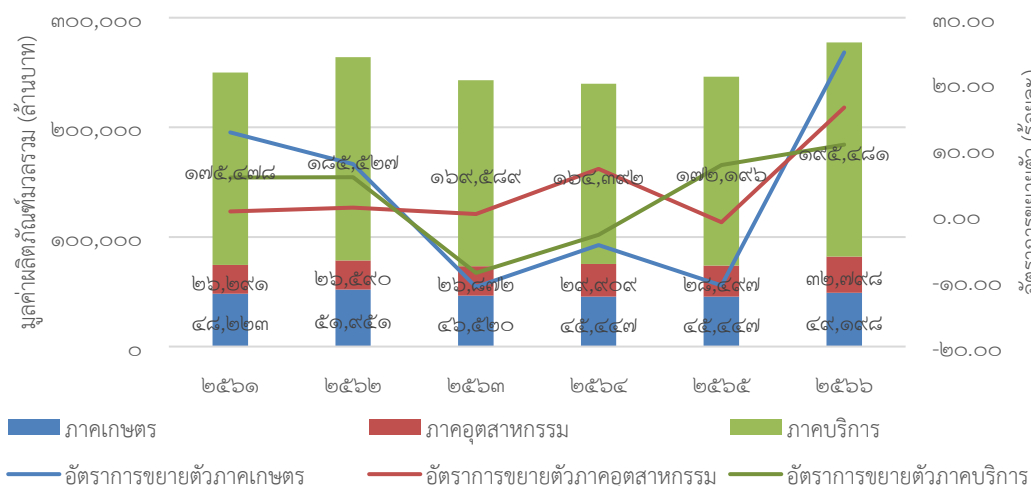
(หน่วย : ล้านบาท)

รายการ	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	อัตราเฉลี่ยระหว่างปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖
ภาคบริการ	๑๗๕,๔๗๘ (๕.๗๑)	๑๘๕,๕๒๗ (๕.๗๓)	๑๖๙,๑๘๙ (-๘.๘๐)	๑๖๔,๐๗๒ (-๓.๐๓)	๑๗๖,๕๗๔ (๗.๖๒)	๑๙๕,๔๘๑ (๑๐.๗๐)	๑๗๗,๗๒๐ (๒.๙๘)
ภาคเกษตร	๔๘,๒๒๓ (๑๒.๕๘)	๕๑,๙๕๑ (๗.๗๓)	๔๖,๒๗๓ (-๑๐.๙๓)	๔๔,๑๖๔ (-๔.๕๕)	๓๙,๔๔๕ (-๑๐.๖๘)	๔๙,๑๙๘ (๒๔.๗๒)	๔๖,๕๔๒ (๓.๑๕)
ภาคอุตสาหกรรม	๒๖,๒๙๑ (๐.๕๕)	๒๖,๕๙๐ (๑.๑๔)	๒๖,๖๒๖ (๐.๑๓)	๒๘,๔๙๗ (๗.๐๓)	๒๘,๑๙๐ (-๑.๑)	๓๒,๗๙๘ (๑๖.๓๔)	๒๘,๑๖๕ (๔.๐๒)

ที่มา : ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ณ บัปี พ.ศ. ๒๕๖๗ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

แผนภูมิแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี จำแนกตามภาคการผลิต

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามภาคการผลิต

แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี จำแนกตามภาคการผลิต

ตารางมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี จำแนกตามภาคการผลิต

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖
ภาคเกษตร	๔๘,๒๒๓	๕๑,๙๕๑	๔๖,๕๒๐	๔๕,๔๔๗	๓๙,๔๔๕	๔๙,๑๙๘
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๔๘,๒๒๓	๕๑,๙๕๑	๔๖,๕๒๐	๔๕,๔๔๗	๓๙,๔๔๕	๔๙,๑๙๘
ภาคนอกเกษตร	๒๐๑,๗๖๙	๒๑๒,๑๑๗	๑๙๖,๔๖๑	๑๙๔,๓๐๑	๒๐๔,๗๖๔	๒๒๘,๒๗๙
ภาคอุตสาหกรรม	๒๖,๒๙๑	๒๖,๕๙๐	๒๖,๘๗๒	๒๙,๙๐๙	๒๘,๑๙๐	๓๒,๗๙๘
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑,๖๗๑	๑,๔๒๙	๑,๓๒๙	๑,๔๗๖	๑,๗๒๓	๑,๖๔๘
การผลิต	๒๐,๓๙๙	๒๐,๖๑๓	๒๑,๐๔๔	๒๓,๘๙๔	๒๖,๙๘๐	๒๕,๑๖๒
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๓,๑๘๖	๓,๕๑๐	๓,๕๑๒	๓,๖๒๐	๓,๕๓๙	๕,๐๓๓
การจัดหน้า การจัดการ และการบำบัดน้ำเสียของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๑,๐๓๔	๑,๐๓๗	๙๘๗	๙๑๙	๙๔๙	๙๕๔
ภาคบริการ	๑๗๕,๔๗๘	๑๘๕,๕๒๗	๑๖๙,๕๘๙	๑๖๔,๓๙๒	๑๗๖,๕๗๔	๑๙๕,๔๘๑
การก่อสร้าง	๑๔,๑๘๓	๑๒,๙๙๑	๑๒,๙๘๘	๑๒,๕๕๘	๑๒,๙๕๗	๑๑,๙๗๑
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๓๔,๑๘๓	๓๖,๓๕๙	๓๔,๘๒๕	๓๒,๐๙๗	๒๙,๑๕๒	๓๓,๗๑๓

สาขาการผลิต	พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๑๕,๕๖๑	๑๖,๗๖๔	๑๐,๖๐๕	๑๐,๘๘๐	๑๑,๙๔๗	๑๒,๖๓๗
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๒๑,๘๔๖	๒๔,๒๔๖	๑๖,๒๙๐	๑๓,๗๔๔	๑๘,๑๗๐	๒๒,๐๖๕
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๔,๒๔๘	๔,๙๑๐	๔,๗๐๖	๔,๔๙๓	๔,๘๐๕	๔,๗๖๐
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๙,๕๒๔	๒๐,๐๕๔	๒๐,๐๕๙	๑๙,๒๗๕	๒๑,๕๗๐	๒๗,๐๔๒
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๙,๓๕๔	๙,๗๙๕	๑๐,๗๙๑	๑๐,๑๖๕	๑๒,๒๖๐	๑๒,๖๕๕
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๗๔๖	๘๕๒	๘๔๒	๘๒๒	๙๙๖	๑,๒๑๘
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๖,๐๔๓	๕,๕๔๗	๒,๗๒๙	๑,๙๑๓	๒,๕๙๔	๒,๗๖๙
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๓,๖๕๕	๑๔,๓๒๕	๑๔,๕๔๒	๑๔,๗๒๓	๑๕,๑๕๙	๑๕,๓๓๔
การศึกษา	๑๘,๐๒๒	๒๐,๖๒๙	๒๒,๒๐๑	๒๓,๓๕๔	๒๕,๗๔๑	๒๘,๒๙๘
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๑๓,๒๔๙	๑๔,๓๑๖	๑๔,๕๓๘	๑๕,๙๕๐	๑๖,๗๘๐	๑๗,๕๙๕
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๗๑๒	๘๒๓	๗๐๖	๗๓๗	๙๕๗	๙๙๖
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๔,๑๕๑	๓,๙๑๖	๓,๗๖๗	๓,๖๘๑	๓,๔๘๗	๔,๔๒๘
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๒๔๙,๙๙๒	๒๖๔,๐๖๗	๒๔๒,๐๘๘	๒๓๖,๗๓๓	๒๔๔,๒๑๐	๒๗๗,๔๗๗

ที่มา : ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากร (GPP Per capita)

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ารายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรของภาคเหนือ ในปี ๒๕๖๖ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากร (GPP Per capita) เท่ากับ ๑๕๔,๙๒๕ บาทต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ ที่เท่ากับ ๑๓๖,๐๔๓ บาทต่อคนต่อปี สูงกว่าระดับภาคเหนือที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคต่อหัวประชากรเท่ากับ ๑๒๔,๕๕๒ บาทต่อคนต่อปี และในช่วงปี ๒๕๖๑ – ๒๕๖๖ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากรขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐๐ ต่อปี ซึ่งปี ๒๕๖๖ มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงสุด

ตารางมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per capita)

(หน่วย : บาท)

รายการ	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	อัตราเฉลี่ยระหว่างปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว	๑๓๘,๕๑๓ (๕.๘๗)	๑๔๖,๔๓๓ (๕.๗๒)	๑๓๔,๔๐๒ (-๘.๒๑)	๑๓๑,๖๒๙ (-๒.๐๖)	๑๓๖,๐๔๓ (๓.๓๕)	๑๕๔,๙๒๕ (๑๓.๘๗)	๑๔๐,๓๒๔ (๓.๐๐)

ที่มา : ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

• เศรษฐกิจรายสาขาที่สำคัญของจังหวัด

๑) ภาคท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานที่ท่องเที่ยว/รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีร้านอาหาร โรงแรม บุติค รีสอร์ทและโฮมสเตย์ที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก จึงเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจนทำให้เชียงใหม่กลายเป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญระดับโลก

ในด้านสินค้าและการบริการนั้น จังหวัดเชียงใหม่มีจุดแข็งในด้านสินค้าและการบริการเชิงท่องเที่ยวหลายรูปแบบที่สามารถสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์เชิงวัฒนธรรม และรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวในหลายรูปแบบ อาทิ

(๑) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural and Traditional Tourism) บนพื้นฐานวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ และประวัติศาสตร์อันยาวนาน

(๒) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ซึ่งได้แก่ การท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นการพักผ่อนหย่อนใจ เนื่องจากเชียงใหม่เป็นสถานที่การพักผ่อนที่ครบรูปแบบทั้งในรูปแบบธรรมชาติ และในรูปแบบเมือง

(๓) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) ได้แก่ การท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตและพักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งจากการท่องเที่ยว เพื่อทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ หรือการบำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพ เป็นต้น

(๔) การท่องเที่ยวเชิงการศึกษา (Education Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวเชิงการศึกษาเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นให้บริการ แก่นักเรียน นักศึกษาชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาศึกษาสถาบันในจังหวัดเชียงใหม่

(๕) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและสัมมนา (MICE) โดยจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพและความพร้อมในการเป็น MICE City

นอกจากนี้ จากข้อมูลของสำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ระบุว่าจังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว จำนวน ๙ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย

กลุ่มผลิตภัณฑ์	รายละเอียด
๑) GOLF	- มีสนามกอล์ฟ ๑๔ สนามที่ได้มาตรฐาน - สนามกอล์ฟที่สวยงาม และการบริการที่ดี
๒) Wedding/Honeymoon	- คู่แต่งงานทั้งชาวไทย และต่างชาตินิยมมาถ่ายภาพ รวมถึงจัดงานแต่งงาน - มีความพร้อมทั้งด้านสถานที่ ผู้ประกอบการจัดงานแต่งงาน ความสะดวกสบายด้านการเดินทาง
๓) Health and Wellness	- นำเสนอคุณค่าภูมิปัญญาไทย และผลิตภัณฑ์ไทย รวมถึงศักยภาพในการดูแลสุขภาพ - ให้บริการแบบไทย
๔) Ecotourism เป็นเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	- มีเส้นทางเดินป่า และศึกษาธรรมชาติหลายเส้นทาง - เรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน (Community based tourism)
๕) ศาสนา	- สถานที่นมัสการบูรพาจารย์ และขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่เป็นที่เคารพนับถือของชาวไทย และต่างชาติ - สถานที่ปฏิบัติ ศีลภา พุทธศาสนา และนั่งสมาธิ
๖) อาหาร	- ความเป็นเอกลักษณ์ รสชาติอาหารเมือง
๗) OTOP	- เป็นสินค้านโยบายของรัฐบาล เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้าน โดยเน้นในพื้นที่ที่มีแหล่งผลิต และสามารถทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนได้ ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์ OTOP ที่มีศักยภาพเป็นจำนวนมาก
๘) พื้นที่ชุมชนท้องถิ่นที่มีกิจกรรมท่องเที่ยว เชิงวิถีชีวิต	- พื้นที่ชุมชนท้องถิ่นที่มีกิจกรรมท่องเที่ยว เชิงวิถีชีวิต เช่น หมู่บ้านแม่กำปอง หมู่บ้านสันลมจอย หมู่บ้านท่องเที่ยวการเกษตร เป็นแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่นิยมท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มประสบการณ์ชีวิต
๙) กลุ่มสินค้าท่องเที่ยวตาม Theme และกระแส (Trend)	- แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร / กิจกรรมสันทนาการ / ร้านอาหารและสินค้าที่ระลึกที่ใช้ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น - การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๗

• ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยว

จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ

ปี ๒๕๖๘ ช่วงเดือนมกราคม - กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น ๖,๗๕๔,๑๘๐ คน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๗ ในช่วงเวลาเดียวกัน เท่ากับร้อยละ ๑.๓๙ โดยแบ่งเป็น ชาวไทย จำนวน ๔,๘๒๗,๙๕๓ คน และชาวต่างชาติ จำนวน ๑,๙๒๖,๒๒๗ คน

ตารางแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวเดือนมกราคม - กรกฎาคม ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘

ปี	ไทย (คน)	ร้อยละ	ต่างชาติ (คน)	ร้อยละ	รวม (ล้านคน)	ร้อยละ
๒๕๖๗	๔,๖๕๕,๐๐๘	-	๒,๐๐๖,๕๖๖	-	๖,๖๖๑,๕๗๔	-
๒๕๖๘	๔,๘๒๗,๙๕๓	+๓.๗๒	๑,๙๒๖,๒๒๗	-๔.๐๑	๖,๗๕๔,๑๘๐	+๑.๓๙

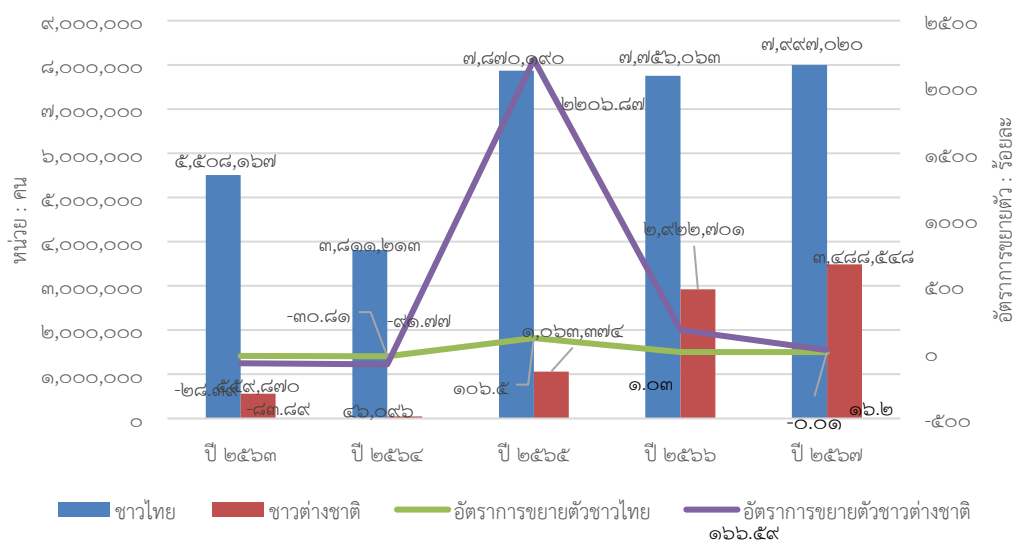
ปี ๒๕๖๗ ช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น ๑๐,๙๙๙,๘๖๒ คน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๖ ในช่วงเวลาเดียวกัน เท่ากับร้อยละ ๔.๔๒ โดยแบ่งเป็นชาวไทย จำนวน ๔,๖๕๕,๐๐๘ คน และชาวต่างประเทศ จำนวน ๒,๐๐๖,๕๖๖ คน โดยมีค่าเฉลี่ยอัตราการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยว รวม ๕ ปี เท่ากับร้อยละ ๑๔.๖๙ รายละเอียดดังนี้

ตารางแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

ปี	ไทย (คน)	ร้อยละ	ต่างชาติ (คน)	ร้อยละ	รวม (ล้านคน)	ร้อยละ
๒๕๖๓	๕,๕๐๘,๑๖๗	-๒๘.๓๙	๕,๕๙๙,๘๗๐	-๘๓.๘๙	๖,๐๖๘,๐๓๗	-๔๕.๖๖
๒๕๖๔	๓,๘๑๑,๒๑๓	-๓๐.๘๑	๔๖,๐๙๖	-๙๑.๗๗	๓,๘๕๗,๓๐๙	-๓๖.๔๓
๒๕๖๕	๗,๘๗๐,๑๙๐	๑๐๖.๕๐	๑,๐๖๓,๓๗๔	๒,๒๐๖.๘๗	๘,๙๓๓,๕๖๔	๑๓๑.๖๐
๒๕๖๖	๗,๙๙๗,๗๕๗	๑.๐๓	๓,๐๐๒,๑๐๕	๑๖๖.๕๙	๑๐,๙๙๙,๘๖๒	๑๙.๕๔
๒๕๖๗	๔,๖๕๕,๐๐๘	-๐.๐๑	๑,๙๒๖,๒๒๗	-๑๖.๒๐	๖,๕๘๑,๒๓๕	-๔๔.๒๒
เฉลี่ย ๕ ปี	๖,๖๓๖,๘๖๙	๙.๖๖	๑,๖๓๑,๙๙๘	๔๔๒.๘	๘,๒๖๘,๘๖๗	๑๔.๖๙

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

แผนภูมิแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

• ข้อมูลจำนวนรายได้จากการท่องเที่ยว

ปี ๒๕๖๘ ช่วงเดือนมกราคม-กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวเข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น ๖๑,๗๖๘.๖๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๗ ในช่วงเวลาเดียวกัน เท่ากับร้อยละ ๒.๒๙ โดยแบ่งเป็นรายได้ชาวไทย จำนวน ๓๗,๙๐๙.๐๕ ล้านบาท และรายได้ชาวต่างชาติ จำนวน ๒๓,๘๕๙.๕๕ ล้านบาท

ตารางแสดงจำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยวเดือนมกราคม - กรกฎาคม ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘

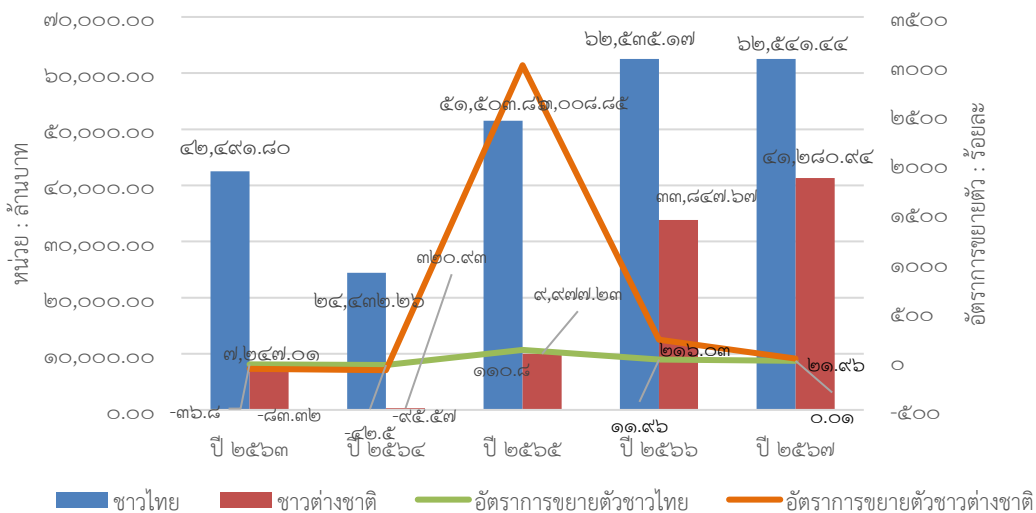
ปี	ไทย (ล้านบาท)	ร้อยละ	ต่างชาติ (ล้านบาท)	ร้อยละ	รวม (ล้านบาท)	ร้อยละ
๒๕๖๗	๓๕,๘๙๒.๔๕	-	๒๔,๔๙๑.๓๘	-	๖๐,๓๘๓.๘๓	-
๒๕๖๘	๓๗,๙๐๙.๐๕	+๕.๖๒	๒๓,๘๕๙.๕๕	-๒.๕๘	๖๑,๗๖๘.๖๐	+๒.๒๙

ปี ๒๕๖๗ ช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม มีจำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวเข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น ๑๐๓,๘๒๒.๓๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๖ ในช่วงเวลาเดียวกัน เท่ากับร้อยละ ๗.๗๒ โดยแบ่งเป็นรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน ๖๒,๕๔๑.๔๔ ล้านบาท และรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวน ๔๑,๒๘๐.๙๔ ล้านบาทรายละเอียดดังนี้

ตารางแสดงจำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยวเดือนมกราคม - ธันวาคม ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๗

ปี	ไทย (ล้านบาท)	ร้อยละ	ต่างชาติ (ล้านบาท)	ร้อยละ	รวม (ล้านบาท)	ร้อยละ
๒๕๖๒	๖๗,๒๓๑.๔๙	๑.๓๙	๔๓,๔๓๘.๘๔	๕.๑๔	๑๑๐,๖๗๐.๓๓	๒.๘๓
๒๕๖๓	๔๒,๔๙๑.๘๐	-๓๖.๘๐	๗,๒๔๗.๐๑	-๘๓.๓๒	๔๙,๗๓๘.๘๐	-๕๕.๐๖
๒๕๖๔	๒๔,๔๓๒.๒๖	-๔๒.๕๐	๓๒๐.๙๓	-๙๕.๕๗	๒๔,๗๕๓.๑๙	-๕๐.๒๓
๒๕๖๕	๕๑,๕๐๓.๘๖	๑๑๐.๘๐	๙,๙๗๗.๒๓	๓๐๘.๘๕	๖๑,๔๘๑.๐๙	๑๔๘.๓๘
๒๕๖๖	๖๒,๕๔๑.๔๔	๑๑.๙๖	๓๓,๘๕๙.๖๗	๒๑๖.๐๓	๙๖,๓๙๑.๑๑	๑๕๖.๐๘
๒๕๖๗	๖๒,๕๔๑.๔๔	๐.๐๑	๔๑,๒๘๐.๙๔	๒๑.๙๖	๑๐๓,๘๒๒.๓๘	๗.๗๒
เฉลี่ย ๕ ปี	๔๘,๗๐๐.๙๐	๘.๖๙	๑๘,๕๓๔.๗๕	๖๑๓.๕๙	๖๗,๒๓๕.๖๖	๑๙.๑๗

แผนภูมิแสดงรายได้จากการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

๒) ภาคการเกษตร

จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ทำการเกษตรกระจายอยู่ในทั้ง ๒๕ อำเภอ โดยมีจำนวนทั้งสิ้น ๓,๔๔๙,๔๒๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖๐ ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด ใช้เพาะปลูกไม้ผล/ไม้ยืนต้น มากที่สุด ๗๔๒,๖๒๕ ไร่ รองลงมา ใช้ทำนา ๕๓๖,๔๑๐ ไร่ และมีครัวเรือนภาคการเกษตร จำนวนทั้งสิ้น ๑๔๘,๗๗๐ ครัวเรือน อำเภอที่มีพื้นที่ทางการเกษตรมากที่สุด คือ อำเภอมก๋อย จำนวน ๔๖๑,๓๗๘ ไร่ โดยสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ข้าวนาปี ลำไย มะม่วง ลิ้นจี่ กาแฟ กระเทียม และหอมแดง รายละเอียด ดังนี้

• การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

ปี	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)	ประเภทพื้นที่ทำการเกษตร							
		ที่นา		ไม้ผล/ไม้ยืนต้น		พืชไร่/พืชผัก		ไม้ดอก/ไม้ประดับ	
		จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร
๒๕๕๙	๑,๘๖๗,๓๙๑	๔๔๐,๐๐๕	๒๓.๕๖	๖๐๐,๖๖๙	๓๒.๑๗	๓๑๙,๒๖๖	๑๗.๑๐	๒,๖๑๕	๐.๑๔
๒๕๖๐	๒,๐๕๐,๔๔๓	๔๓๘,๔๗๓	๒๑.๓๘	๕๙๘,๕๙๖	๒๙.๑๙	๓๕๒,๑๑๐	๑๗.๑๗	๑,๖๕๗	๐.๐๘
๒๕๖๑	๑,๙๕๕,๘๓๒	๔๖๒,๓๓๘	๒๓.๖๕	๕๙๒,๑๓๔	๒๙.๗๘	๓๐๓,๑๑๘	๑๕.๕๑	๒,๕๙๑	๐.๑๓
๒๕๖๒	๑,๘๕๘,๒๗๖	๕๐๘,๕๐๖	๒๗.๓๖	๖๙๕,๒๘๗	๓๗.๔๒	๓๗๕,๐๙๙	๒๐.๑๙	๒,๖๒๘	๐.๑๔
๒๕๖๓	๑,๙๘๒,๙๐๗	๕๖๒,๘๔๓	๒๘.๓๘	๗๔๒,๒๙๓	๓๗.๔๓	๓๗๑,๕๐๐	๑๘.๗๔	๒,๒๗๓	๐.๑๑
๒๕๖๔	๒,๙๘๐,๙๗๓	๕๕๓,๕๕๔	๑๘.๕๗	๗๔๘,๘๘๘	๒๕.๑๒	๔๐๑,๙๕๙	๑๓.๔๘	๒,๑๖๙	๐.๐๗
๒๕๖๕	๒,๙๘๐,๙๗๓	๕๕๔,๔๖๕	๑๘.๖๐	๗๕๑,๖๒๐	๒๕.๒๑	๔๐๗,๙๐๐	๑๓.๖๘	๒,๐๗๙	๐.๐๖
๒๕๖๖	๓,๔๔๙,๔๒๘	๕๓๖,๔๑๐	๑๕.๕๕	๗๔๒,๖๒๕	๒๑.๕๓	๓๙๖,๖๒๖	๑๑.๕๐	๒,๙๗๑	๐.๐๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๓ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘ หมายเหตุ : พื้นที่อื่น ๆ ๕๑.๓๓%

• ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

(๑) ด้านพืชเศรษฐกิจของจังหวัด

ตารางแสดงข้อมูลด้านพืชเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่

พืชเศรษฐกิจ		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ข้าวนาปี	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๗๒,๔๕๙	๘๒,๔๕๓	๗๙,๔๖๙	๗๘,๕,๒๔	๗๕,๑๐๔	๗๐,๒๐๐
	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	๕๐๘,๕๐๖	๕๖๒,๘๔๓	๕๕๓,๕๕๔	๕๕๔,๕๐๕	๕๓๐,๗๗๐	๕๐๖,๔๗๐
	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	๓๐๓,๘๒๓	๓๓๐,๑๑๐	๓๒๗,๑๓๕	๓๕๘,๒๑๐	๓๒๘,๐๑๖	๓๐๕,๙๐๗
ลำไย	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๕๕,๕๔๘	๖๗,๒๘๔	๖๖,๐๕๖	๖๕,๖๕๔	๖๕,๐๕๑	๖๔,๕๒๖
	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	๔๓๑,๘๘๗	๔๕๑,๗๒๓	๔๕๕,๒๙๑	๔๕๖,๔๔๔	๔๕๓,๔๔๓	๔๔๘,๘๐๑
	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	๓๓๕,๖๗๕	๓๔๒,๕๔๓	๓๔๗,๘๕๒	๔๓๙,๒๓๐	๔๓๑,๓๕๔	๔๕๑,๔๑๖
มะม่วง	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑๐,๙๘๔	๑๑,๑๓๓	๑๒,๙๗๔	๑๑,๓๒๗	๑๑,๓๒๗	๑๒,๑๑๐
	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	๖๐,๖๖๒	๖๕,๓๑๕	๗๔,๔๐๙	๗๒,๗๕๗	๗๓,๑๐๖	๗๑,๙๔๗
	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	๕๙,๓๖๕	๔๖,๑๖๓	๗๕,๕๗๔	๖๕,๓๓๒	๗๑,๗๗๘	๖๕,๙๒๑
ลิ้นจี่	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๖,๑๖๒	๖,๓๔๓	๕,๗๙๓	๕,๑๒๒	๔,๙๖๘	๔,๙๐๔
	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	๔๘,๗๔๑	๔๘,๔๒๐	๔๔,๐๑๕	๔๐,๖๙๘	๓๖,๙๘๔	๓๕,๐๙๑
	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	๑๑,๖๗๕	๒๐,๐๑๔	๑๙,๗๒๕	๒๘,๘๕๓	๒๓,๘๔๘	๑๑,๒๘๒
กาแฟ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๙,๑๑๙	๙,๔๖๕	๙,๔๓๙	๙,๔๓๙	๘,๗๔๐	๔,๑๕๐
	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	๓๒,๖๘๘	๓๒,๖๘๘	๓๒,๖๘๘	๓๒,๖๘๘	๓๐,๒๗๒	๓๕,๔๐๒
	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	๓,๔๑๗	๔,๒๘๒	๔,๔๔๖	๓,๗๙๐	๓,๕๕๒	๔,๓๓๒
กระเทียม	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๓,๗๒๒	๓,๓๕๑	๒,๙๙๐	๒,๙๗๕	๒,๙๘๘	๒,๙๗๗
	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	๒๙,๘๙๐	๒๖,๘๓๔	๒๑,๙๕๕	๒๐,๖๘๙	๒๐,๕๗๓	๒๐,๔๘๒
	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	๓๕,๖๒๘	๗๓,๒๗๘	๗๐,๑๔๓	๖๖,๒๙๔	๖๓,๔๘๔	๖๕,๒๕๒
หอมแดง	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๒,๙๓๘	๑,๘๕๑	๑,๙๒๔	๑,๙๖๕	๒,๐๕๕	๒,๐๑๔
	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	๑๐,๖๘๓	๑๑,๐๑๗	๑๐,๕๒๐	๘,๔๐๖	๘,๘๒๗	๘,๕๓๗
	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	๒๖,๓๙๐	๒๘,๐๑๘	๒๕,๒๕๐	๒๑,๔๔๐	๓๒,๐๒๘	๓๐,๕๓๖
ยางพารา	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑,๘๕๙	๑,๘๕๑	๑,๗๑๗	๑,๖๘๘	๑,๖๒๘	๑,๕๙๒
	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	๑๕,๑๒๙	๒๕,๑๑๒	๒๔,๙๙๐	๒๕,๐๗๙	๒๕,๑๖๕	๒๑,๖๙๐
	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	๒,๓๓๒	๔,๐๗๔	๔,๓๒๖	๔,๔๒๑	๕,๑๐๗	๔,๐๒๙

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

(๒) ด้านการปศุสัตว์

ตารางแสดงข้อมูลด้านปศุสัตว์ของจังหวัดเชียงใหม่

ปศุสัตว์		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
สุกร	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑๔,๒๗๗	๑๕,๓๗๗	๑๓,๔๕๑	๑๓,๗๐๐	๑๑,๐๑๒
	จำนวนสัตว์ (ตัว)	๓๕๙,๖๖๑	๓๘๓,๙๔๘	๒๘๓,๖๕๔	๒๙๐,๘๒๒	๒๗๖,๖๔๙
	ผลผลิต (ตัว)	๕๔๐,๑๐๘	๕๙๑,๕๘๙	๔๐๗,๙๐๖	๔๑๐,๓๓๐	๓๙๐,๓๔๗
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๒,๑๒๙,๑๐๗,๕๘๙	๒,๓๓๒,๐๔๓,๙๑๗	๑,๖๐๗,๙๖๓,๕๖๐	๑,๖๑๗,๕๒๐,๕๔๕	๑,๖๔๔,๑๔๐,๙๔๔
โคเนื้อ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑๒,๗๑๘	๑๕,๐๖๕	๑๗,๐๒๓	๑๗,๙๑๗	๑๗,๓๑๓
	จำนวนสัตว์ (ตัว)	๑๔๓,๘๔๔	๑๖๕,๑๒๙	๑๘๕,๗๗๒	๑๘๙,๙๖๖	๑๙๐,๖๐๗
	ผลผลิต (ตัว)	๒๑,๕๗๗	๒๔,๗๖๙	๒๗,๘๖๖	๒๘,๔๙๕	๒๘,๔๙๖
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๑,๐๕๗,๒๕๓,๔๐๐	๑,๒๑๓,๖๙๘,๑๕๐	๑,๓๖๕,๔๒๔,๒๐๐	๑,๓๙๖,๒๕๐,๑๐๐	๙๙๗,๓๕๕,๑๕๐
โคนม	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑,๐๕๘	๑,๑๓๗	๑,๒๑๐	๘๐๓	๗๒๒
	จำนวนสัตว์ (ตัว)	๕๑,๔๔๓	๕๓,๓๐๙	๕๓,๒๓๐	๔๓,๐๑๓	๔๑,๘๙๓
	ผลผลิตน้ำนมดิบ (ตัน)	๘๙,๑๗๘	๘๕,๔๒๗	๗๖,๘๒๙	๗๕,๖๒๖	๗๓,๖๕๗
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๑,๖๐๕,๒๐๐,๐๐๔	๑,๕๓๗,๖๙๓,๙๓๘	๑,๔๕๙,๗๕๘,๔๑๐	๑,๔๓๖,๘๘๗,๕๙๗	๑,๖๗๕,๖๘๕,๘๗๕
ไก่เนื้อ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๖๖๗	๗๑๒	๗๕๑	๖๗๘	๖๐๕
	จำนวนสัตว์ (ตัว)	๑,๓๐๖,๑๓๙	๑,๕๑๑,๐๔๐	๑,๔๗๖,๐๘๓	๑,๔๐๖,๕๒๓	๑,๕๓๑,๐๑๗
	ผลผลิต (ตัว)	๕,๒๒๔,๕๕๖	๖,๐๔๔,๑๖๐	๕,๙๐๔,๓๓๒	๕,๖๒๖,๐๙๒	๖,๑๒๔,๐๕๗
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๑๐๔,๔๙๑,๑๒๐	๑๒๐,๘๘๓,๒๐๐	๑๑๘,๐๘๖,๖๔๐	๑๑๒,๕๒๑,๘๔๐	๑๒๒,๔๘๑,๑๔๘
ไก่พื้นเมือง	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๖๐,๕๐๙	๖๑,๙๖๓	๖๒,๔๑๙	๖๒,๒๔๓	๕๘,๘๘๘
	จำนวนสัตว์ (ตัว)	๒,๓๒๖,๑๓๘	๒,๗๓๐,๓๔๙	๒,๘๐๓,๕๐๓	๒,๗๕๔,๙๖๗	๒,๖๑๐,๓๕๖
	ผลผลิต (ตัว)	๔,๖๕๒,๒๗๖	๕,๔๖๐,๖๙๘	๕,๖๐๗,๐๐๖	๕,๕๐๙,๙๓๔	๕,๒๒๐,๖๖๒
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๑๖๒,๘๒๙,๖๖๐	๑๙๑,๑๒๔,๔๓๐	๑๙๖,๒๔๕,๒๑๐	๑๙๒,๘๔๗,๖๙๐	๑๖๔,๙๗๒,๙๓๔
ไก่ไข่	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑,๕๓๑	๑,๙๓๖	๒,๐๔๔	๑,๙๐๒	๑,๘๒๖
	จำนวนสัตว์ (ตัว)	๒,๓๗๙,๓๒๐	๓,๒๐๘,๐๘๓	๓,๑๑๗,๓๖๗	๒,๙๐๘,๐๖๕	๒,๓๔๑,๙๒๒
	ผลผลิต (ฟอง)	๗๒๐,๙๓๓,๙๖๐	๙๗๒,๐๔๙,๑๔๙	๙๔๔,๕๖๒,๒๐๑	๘๘๑,๑๔๓,๖๙๕	๗๐๙,๖๐๒,๖๔๐
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๑,๐๔๕,๓๕๔,๒๔๒	๑,๔๐๙,๔๗๑,๒๖๖	๑,๓๖๙,๖๑๕,๑๙๑	๑,๒๗๗,๖๕๘,๓๕๘	๒,๕๕๔,๕๖๙,๕๐๖
ผึ้ง	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑๓๙	๑๖๖	๑๗๐	๑๗๖	๒๑๒
	จำนวนสัตว์ (รัง)	๕๖,๑๗๖	๖๘,๗๓๕	๗๗,๙๔๔	๘๔,๙๘๒	๗๑,๑๗๖
	ผลผลิต (กก.)	๕๖๑,๗๖๐	๖๘๗,๓๕๐	๗๗๙,๔๔๐	๒,๙๒๖,๓๓๐	๒,๕๗๒,๓๙๘
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๙๕,๔๙๙,๒๐๐	๑๑๖,๘๔๙,๕๐๐	๑๓๒,๕๐๔,๘๐๐	๔๙๗,๔๗๖,๑๐๐	๔๘๘,๗๕๕,๖๒๐
กระบือ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๕,๐๗๑	๕,๗๗๐	๕,๕๕๗	๕,๙๑๘	๕,๖๙๕
	จำนวนสัตว์ (ตัว)	๔๘,๘๒๑	๕๓,๖๔๘	๕๑,๙๗๐	๕๖,๗๖๑	๕๕,๙๙๔
	ผลผลิต (ตัว)	๗,๓๒๓	๘,๐๔๗	๗,๗๙๖	๘,๕๑๔	๘,๓๙๙
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๔๐๒,๗๗๓,๒๕๐	๔๔๒,๕๙๖,๐๐๐	๔๒๘,๗๕๒,๕๐๐	๔๖๘,๒๗๘,๒๕๐	๒๘๒,๒๑๓,๔๒๒

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

(๓) ด้านการประมง

ตารางแสดงข้อมูลด้านการประมงของจังหวัดเชียงใหม่

ประมง		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ปลาทัพบิม/ นิลแดง	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑๙๔	๑๘๐	๑๘๔	๑๘๖	๒๐๖
	จำนวน (บ่อ)	๑,๙๕๐	๑,๖๙๔	๑,๖๙๐	๑,๖๘๕	๑,๗๐๑
	ผลผลิต (กก.)	๕,๗๐๒,๐๐๐	๗๑๑,๐๐๐	๔๔๓,๐๐๐	๗๒๘,๓๖๐	๖๐๑,๘๐๐
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๔๒๘,๖๔๘,๐๐๐	๕๑,๕๒๐,๐๐๐	๓๔,๕๕๕,๐๐๐	๖๒,๕๐๗,๐๐๐	๕๑,๗๕๔,๘๐๐
ปลานิล	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๖,๑๖๒	๖,๑๔๙	๖,๒๕๓	๖,๐๘๑	๖,๑๖๑
	จำนวน (บ่อ)	๗,๘๑๐	๗,๖๑๑	๗,๗๗๔	๗,๖๒๐	๗,๘๗๙
	ผลผลิต (กก.)	๕,๑๗๖,๐๐๐	๓,๕๕๐,๐๐๐	๒,๘๐๔,๐๐๐	๒,๐๒๖,๔๕๐	๒,๐๐๓,๒๓๐
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๓๑๐,๕๖๐,๐๐๐	๒๑๒,๔๐๐,๐๐๐	๑๖๘,๒๔๐,๐๐๐	๑๑๕,๑๒๙,๐๐๐	๑๒๐,๑๙๓,๘๐๐
ปลาไน	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๕๖	๓๕	๖๒	๖๐	๖๓
	จำนวน (บ่อ)	๖๓	๖๕	๗๐	๖๖	๗๐
	ผลผลิต (กก.)	๒๔,๒๒๐	๒๔,๖๑๐	๕๕,๘๓๐	๑๕,๙๒๐	๑๒,๒๕๐
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๑,๓๕๖,๓๒๐	๑,๒๓๐,๕๐๐	๓,๓๔๙,๘๐๐	๘๑๑,๙๒๐	๖๑๒,๕๐๐
ปลาดูบ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๒๗๗	๒๓๔	๒๙๘	๒๙๕	๓๑๐
	จำนวน (บ่อ)	๓๑๒	๓๒๐	๓๓๖	๓๓๙	๓๕๙
	ผลผลิต (กก.)	๖๐๓,๐๐๐	๗๙,๐๐๐	๕๗,๐๐๐	๔๘,๓๒๐	๔๑,๙๗๐
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๓๐,๑๕๐,๐๐๐	๓,๙๕๐,๐๐๐	๒,๘๕๐,๐๐๐	๒,๔๑๖,๐๐๐	๒,๒๒๔,๔๑๐
ปลาดุก	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๖๒๕	๕๗๘	๕๙๔	๕๗๐	๕๗๗
	จำนวน (บ่อ)	๘๘๖	๘๓๒	๘๔๘	๘๔๐	๘๓๑
	ผลผลิต (กก.)	๓,๕๓๔,๐๐๐	๙๕๕,๐๐๐	๑,๐๘๓,๐๐๐	๒๒๖,๐๐๐	๙๔๘,๑๓๐
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๒๔๗,๓๘๐,๐๐๐	๖๒,๐๗๕,๐๐๐	๗๕,๘๑๐,๐๐๐	๑๒,๒๐๔,๐๐๐	๔๗,๕๐๖,๕๐๐
ปลาหมอไทย	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๒๙	๒๘	๓๔	๓๘	๔๑
	จำนวน (บ่อ)	๖๒	๖๒	๖๗	๗๐	๗๐
	ผลผลิต (กก.)	๔๓,๐๐๐	๒๒,๐๐๐	๖๗,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๑๔,๙๙๐
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๓,๔๔๐,๐๐๐	๑,๖๙๔,๐๐๐	๖,๐๓๐,๐๐๐	๑,๕๓๓,๐๐๐	๑,๑๙๙,๒๐๐
กบ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	๓๙	๕๖	๔๒	๔๕	๔๘
	จำนวน (บ่อ)	๒๘๔	๒๘๖	๒๙๙	๓๐๕	๓๑๒
	ผลผลิต (กก.)	๑๒,๑๘๐	๑๘,๕๙๐	๘,๐๐๐	๙,๐๐๐	๑๗,๕๒๐
	มูลค่าผลผลิต (บาท)	๘๖๔,๗๘๐	๑,๔๕๐,๐๐๐	๕๖๐,๐๐๐	๗๔๗,๐๐๐	๑,๔๘๙,๒๐๐

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๗

๓) ภาคอุตสาหกรรม

ปี ๒๕๖๗ จังหวัดเชียงใหม่มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๘๖ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๔๖,๗๐๙.๑๗ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๓๖,๓๕๖ คน ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขั้นพื้นฐานพึ่งพาทรัพยากรในพื้นที่ อาทิ วัตถุดิบทางการเกษตร และอาศัยแรงงานเป็นหลัก โดยอุตสาหกรรมสำคัญที่มีการลงทุนมากที่สุด ประกอบด้วย

(๑) กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ ประกอบด้วยกิจการ ขุดดิน ดูดทราย การโม่และบดย่อยหิน ห้องเย็น ชัก อบ รีดเสื้อผ้า ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ เป็นต้น ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๒๒๓ โรงงาน เงินลงทุน ๑๖,๖๒๙.๒๗ ล้านบาท คนงาน ๖,๖๓๔ คน

(๒) กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช ประกอบด้วยกิจการเกี่ยวกับการสีข้าว อบพืชผลทางการเกษตร บ่มและอบใบยาสูบ การคัดแยกเมล็ดพืช คัดแยกขนาดและเคลือบผิวส้ม เป็นต้น ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๙๐ โรงงาน เงินลงทุน ๘,๑๐๑.๔๙ ล้านบาท คนงาน ๓,๗๓๑ คน

(๓) กลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับการแปรรูปผักและผลไม้ การแช่แข็ง ทุกชนิด ผลิตและจำหน่ายเบเกอรี่ ผลิตน้ำแข็ง ผลิตภัณฑ์จากน้ำผึ้ง เป็นต้น ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๗๘ โรงงาน เงินลงทุน ๗,๑๗๕.๑๘ ล้านบาท คนงาน ๗,๐๑๖ คน

• เศรษฐกิจสร้างสรรค์

จากการจัดกลุ่มและสาขาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน) สามารถแบ่งประเภทเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของจังหวัดเชียงใหม่ ได้เป็น ๒ กลุ่มใหญ่ ได้แก่ (๑) อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยแบ่งเป็น ๕ กลุ่ม ๑๕ สาขา ได้แก่ (๑) กลุ่มรากฐานทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Originals) ประกอบด้วย ๔ สาขา ได้แก่ งานฝีมือและหัตถกรรม ดนตรี ศิลปะการแสดง และทัศนศิลป์ (๒) กลุ่มคอนเทนต์และสื่อสร้างสรรค์ (Creative Content/Media) ประกอบด้วย ๔ สาขา ได้แก่ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ การแพร่ภาพ และกระจายเสียง การพิมพ์ และซอฟต์แวร์ (๓) กลุ่มบริการสร้างสรรค์ (Creative Service) ประกอบด้วย ๓ สาขา ได้แก่ การโฆษณา การออกแบบ และสถาปัตยกรรม (๔) กลุ่มสินค้าสร้างสรรค์ (Creative Good/Product) ประกอบด้วย ๑ สาขา คืออุตสาหกรรมแฟชั่น และ (๕) กลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง (Related Industries) ประกอบด้วย ๓ สาขา ได้แก่ อาหารไทย การแพทย์แผนไทย และการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

(๑) อุตสาหกรรมสร้างสรรค์

อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของจังหวัดเชียงใหม่มีอัตราการขยายตัวลดลง โดยปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๖ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑.๘๘ ต่อปี โดยในปี ๒๕๖๖ มีมูลค่า ๖,๙๑๔ ล้านบาท จากการแบ่งกลุ่มดังกล่าวพบว่า กลุ่มรากฐานทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Originals) มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์มากที่สุด มีมูลค่า ๔,๒๔๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๙๘ รองลงมาเป็นกลุ่มคอนเทนต์และสื่อสร้างสรรค์ (Creative Content/Media) คิดเป็นร้อยละ -๔.๒๗ ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้บริโภค และห่วงโซ่มูลค่าที่หลากหลาย ของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยการใช้เทคโนโลยี สื่อ คอนเทนต์ และบริการสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าและตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น และร้อยละ ๑๗.๐๘ เป็นกลุ่มสินค้าสร้างสรรค์ (Creative Goods) ในสาขาแฟชั่น อีกร้อยละ ๓๑.๐๘ เป็นกลุ่มบริการสร้างสรรค์ (Creative Services) อาทิ โฆษณา ออกแบบ และสถาปัตยกรรม

ตารางแสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสร้างสรรค์จังหวัดเชียงใหม่ ณ ราคาประจำปี

หน่วย : ล้านบาท

กิจกรรมทางเศรษฐกิจ	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
กลุ่ม ๑ รากฐานทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Originals)	๓,๑๓๘	๒,๘๙๕	๒,๖๖๘	๒,๓๓๗	๒,๒๙๓	๓,๒๖๓	๔,๒๔๑
		(-๗.๗๔)	(-๗.๘๔)	(-๑๓.๑๖)	(-๑.๐๔)	(๔๒.๒๘)	(๒๙.๙๘)
กลุ่ม ๒ คอนเทนต์และสื่อสร้างสรรค์ (Creative Content/Media)	๒,๓๘๗	๓,๓๐๘	๒,๓๔๘	๑,๘๖๗	๑,๖๘๔	๑,๙๑๙	๑,๘๓๗
		(๓๘.๕๙)	(-๒๙.๐๓)	(-๒๐.๔๗)	(-๙.๘๐)	(๑๓.๙๖)	(-๔.๒๗)
กลุ่ม ๓ บริการสร้างสรรค์ (Creative Service)	๓๘๖	๔๕๓	๕๑๓	๔๗๒	๔๓๘	๔๘๗	๕๗๐
		(๑๗.๓๘)	(๑๓.๒๒)	(-๘.๐๐)	(-๗.๒๘)	(๑๑.๒๐)	(๑๗.๐๘)
กลุ่ม ๔ สินค้าสร้างสรรค์ (Creative Good/Product)	๗๘๐	๔๐๕	๓๑๘	๒๔๗	๒๐๓	๒๐๓	๒๖๖
		(-๔๘.๑๐)	(-๒๑.๔๔)	(-๒๒.๒๑)	(-๑๗.๙๘)	(๐.๐๔)	(๓๑.๐๘)
รวมภาคอุตสาหกรรมสร้างสรรค์	๖,๖๙๑	๗,๐๖๑	๕,๘๔๗	๔,๙๐๔	๔,๖๑๘	๕,๘๗๒	๖,๙๑๔
		๕.๕๓	-๑๗.๑๙	-๑๖.๑๓	-๕.๘๓	๒๗.๑๕	๑๗.๗๖
กลุ่ม ๕ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง (Related Industries)	๑๑,๙๑๐	๑๓,๑๗๓	๑๔,๖๑๐	๘,๓๓๖	๕,๘๑๔	๗,๘๒๙	๙,๕๗๓
		(๑๐.๖๑)	(๑๐.๙๑)	(-๔๒.๙๕)	(-๓๐.๒๕)	(๓๔.๖๖)	(๒๒.๒๗)
เศรษฐกิจสร้างสรรค์	๑๘,๖๐๐	๒๐,๒๓๕	๒๐,๔๕๗	๑๓,๒๓๙	๑๐,๔๓๒	๑๓,๗๐๑	๑๖,๔๘๗
		(๘.๗๙)	(๑.๑๐)	(-๓๕.๒๘)	(-๒๑.๒๑)	(๓๑.๓๓)	(๓๐.๓๓)

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖

๔) ผลិតภัณฑ์ชุมชน

จังหวัดเชียงใหม่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลาย และมีการต่อยอดพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่อง มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยอย่างสร้างสรรค์ ประกอบกับมีการผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว หรือที่เรียกว่า “อัตลักษณ์ล้านนา” เช่น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายเครื่องปั้นดินเผา ไม้แกะสลัก การนวดแผนไทย ที่สามารถทำตลาดได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ นำไปสู่การจ้างงาน และการสร้างรายได้ให้กับชุมชนอย่างยั่งยืน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จังหวัดเชียงใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ทั้งสิ้น ๑๕,๒๘๘ ล้านบาท โดยมีผู้ประกอบการ OTOP ที่ลงทะเบียนแล้ว จำนวน ๒,๑๔๖ ราย และมีผลิตภัณฑ์จำนวน ๖,๕๑๘ รายการ ตารางแสดงจำนวนผู้ประกอบการ และรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๖

ผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัด	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชน (ราย)	๒,๕๓๓ (๓.๔๗)	๒,๕๗๔ (๑.๖๑)	๒,๘๑๗ (๙.๔๔)	๒,๖๔๒ (-๖.๒๑)	๒,๑๔๖ (-๑๘.๗๗)
ผลิตภัณฑ์ OTOP (ผลิตภัณฑ์)	๗,๑๙๒	๗,๓๐๘	๗,๙๘๔	๗,๓๘๗	๖,๕๑๘
รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP (ล้านบาท)	๑๗,๑๙๒ (-๕.๐๗)	๑๓,๗๗๓ (-๒๔.๘๒)	๑๕,๒๑๒ (๑๐.๔๔)	๑๖,๓๕๐ (๗.๔๘)	๑๕,๒๘๘ (๕๔.๖๖)

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๘

สภาพทางสังคม

• ด้านการศึกษา

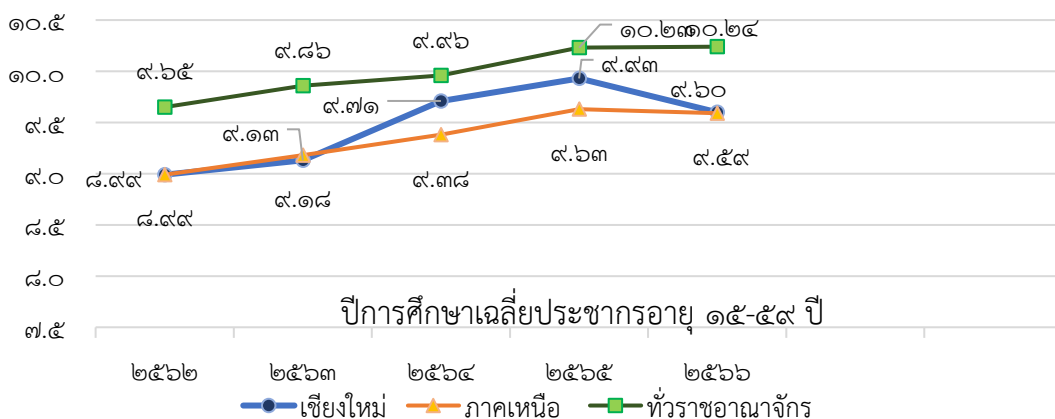
จังหวัดเชียงใหม่มีสถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษาครอบคลุมในทุกระดับ และประชาชนสามารถเข้าถึงการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ยกเว้นพื้นที่ห่างไกล โดยในปี ๒๕๖๗ มีสถานศึกษา ๑,๗๗๐ แห่ง ครูและบุคลากรทางการศึกษา ๒๖,๔๒๘ คน มีจำนวนนักเรียน-นักศึกษา ๔๔๔,๑๓๒ คน สามารถคิดสัดส่วนครูต่อนักเรียนได้เป็น ๑ : ๑๗ อย่างไรก็ตาม พบว่าในพื้นที่ห่างไกลยังมีปัญหาในการเข้าถึงการศึกษา ซึ่งเชื่อมโยงกับความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ เชิงรายได้และทางดิจิทัล

ตารางแสดงจำนวนสถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษา จำนวนนักเรียน-นักศึกษา และสัดส่วนครูต่อนักเรียน

รายการ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
สถานศึกษา (แห่ง)	๒,๓๐๒	๒,๒๔๙	๒,๔๒๙	๒,๔๓๘	๒,๗๔๖	๑,๗๗๐
ครูและบุคลากร (คน)	๒๓,๔๗๕	๓๑,๕๖๐	๒๖,๕๗๐	๔๒,๒๘๔	๓๑,๗๔๕	๒๖,๔๒๘
นักเรียน - นักศึกษา (คน)	๔๓๗,๒๓๔	๔๑๕,๐๗๗	๔๓๙,๒๓๓	๔๓๔,๐๑๒	๔๕๖,๕๘๙	๔๔๔,๑๓๒
สัดส่วนครูต่อนักเรียน	๑ : ๑๙	๑ : ๑๓	๑ : ๑๗	๑ : ๑๐	๑ : ๑๔	๑ : ๑๗

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๗

แผนภูมิแสดงปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี

• ด้านการสาธารณสุข

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานบริการด้านสาธารณสุขประเภทที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน จำนวน ๔๘ แห่ง จำนวน ๗,๒๕๑ เตียง ประเภทบริการเฉพาะด้าน จำนวน ๘ แห่ง ในจำนวนนี้เป็นสถานบริการสาธารณสุขแยกตามสังกัด ได้แก่ สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ๒๕ แห่ง นอกสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ๕ แห่ง สังกัดกระทรวงอื่น ๆ ๔ แห่ง และสังกัดเอกชน ๑๔ แห่ง

ตารางแสดงจำนวนสถานบริการด้านสาธารณสุข

ที่	สังกัด	จำนวน (แห่ง)	เตียง
๑	สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๒๕	๒,๗๑๒
๒	นอกสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๕	๙๙๙
๓	สังกัดกระทรวงอื่นๆ	๔	๑,๑๓๒
๔	เอกชน	๑๔	๑,๖๕๙
รวม		๔๘	๖,๕๐๒

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

จากสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ สังกัด สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เทียบกับจำนวนประชากรกลางปีจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อเทียบกับจำนวนประชากร พบว่ามีแนวโน้มที่ดีขึ้น แต่ยังไม่เพียงพอซึ่งเมื่อเทียบกับระดับประเทศพบว่าสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากรของจังหวัดเชียงใหม่ น้อยกว่าระดับประเทศ ทั้งนี้แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ด้านสาธารณสุข วางเป้าหมายในการเพิ่มจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ โดยเน้นที่กลุ่มแพทย์ก่อน มีเป้าหมายภายในปี ๒๕๗๙ ให้มีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร ไม่เกิน ๑:๑,๕๐๐ รวมถึงมีนโยบายคนไทยทุกคนรอบครัว มีหมอประจำตัว ๓ คน”

ตารางแสดงสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ต่อประชากร

หน่วย : คน

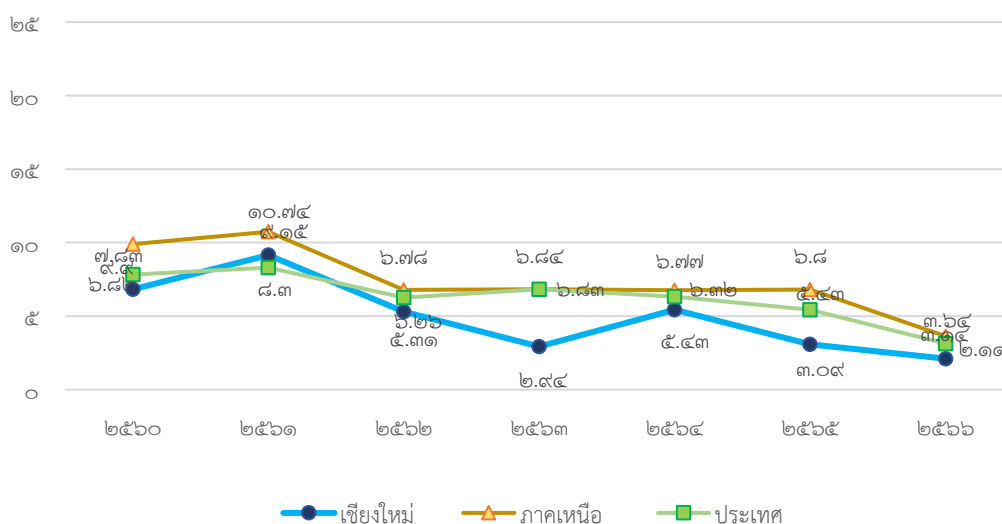
ที่	วิชาชีพ	สัดส่วนบุคลากรต่อประชาชน (คน)					
		๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	ระดับประเทศ
๑	แพทย์	๑:๓,๖๖๖	๑:๓,๑๗๕	๑:๓,๐๓๐	๑:๒,๙๑๖	๑:๒,๖๙๐	๑:๑,๖๘๐
๒	ทันตแพทย์	๑:๑๑,๗๙๔	๑:๑๑,๓๘๙	๑:๑๐,๑๒๖	๑:๙,๗๒๐	๑:๙,๑๓๗	๑:๘,๐๕๗
๓	เภสัชกร	๑:๘,๑๓๘	๑:๖,๗๐๒	๑:๖,๕๒๑	๑:๖,๕๘๔	๑:๕,๘๖๒	๑:๔,๐๕๓
๔	พยาบาล	๑:๖๗๕	๑:๕๗๗	๑:๕๕๗	๑:๕๔๘	๑:๔๗๘	๑:๓๕๓

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๘

• ความยากจนและความเหลื่อมล้ำด้านรายได้

ความยากจนลดลงแต่มีความเหลื่อมล้ำด้านรายได้เพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๖๖ มีสัดส่วนคนจนร้อยละ ๒.๑๑ ลดลงจากร้อยละ ๓.๐๙ ในปี ๒๕๖๕ และยังคงมีสัดส่วนคนจนต่ำกว่าระดับภาคและประเทศอย่างต่อเนื่อง สำหรับความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ พบว่า สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ในปี ๒๕๖๖ มีถึง ๐.๓๖๕ ลดลงจาก ๐.๔๐๗ ในปี ๒๕๖๔ และพบว่า มีความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของประชากรมากกว่าภาคเหนือเล็กน้อย ซึ่งสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ มีค่า ๐.๓๐๖

แสดงร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๖

ตารางแสดงสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ของรายได้

ปี พ.ศ.	๒๕๕๖	๒๕๕๘	๒๕๖๐	๒๕๖๒	๒๕๖๔	๒๕๖๖
เชียงใหม่	๐.๓๘๐	๐.๓๔๓	๐.๓๙๗	๐.๓๙๙	๐.๔๐๗	๐.๓๖๕
ภาคเหนือ	๐.๔๓๓	๐.๓๘๘	๐.๔๑๕	๐.๔๑๑	๐.๔๐๔	๐.๓๐๖
ประเทศ	๐.๔๖๕	๐.๔๔๕	๐.๔๕๓	๐.๔๒๙	๐.๔๓๐	๐.๓๐๒

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

• ข้อมูลด้านแรงงาน

ในปี ๒๕๖๗ จังหวัดเชียงใหม่มีประชากรที่อยู่ในวัยทำงานหรือ (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) จำนวน ๑,๕๒๔,๒๓๐ คน (ชาย ๗๒๒,๔๑๑ คน หญิง ๘๐๑,๘๑๙ คน) จำแนกเป็น ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑,๐๙๕,๗๖๕ คน ร้อยละ ๗๑.๘๙ (ชาย ๕๘๓,๖๕๘ คน หญิง ๕๑๒,๑๐๗ คน) ได้แก่ ผู้มีงานทำ ๑,๐๘๙,๑๐๗ คน (ร้อยละ ๙๙.๓๙) ผู้ว่างงาน ๖,๖๕๘ คน (ร้อยละ ๐.๖๑) ขณะที่ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน ๔๒๘,๔๖๕ คน ร้อยละ ๒๘.๑๑ (ชาย ๑๓๘,๗๕๓ คน หญิง ๒๘๙,๗๑๒ คน) จำแนกเป็น ผู้ทำงานบ้าน ๗๕,๘๕๑ คน เรียนหนังสือ ๙๗,๒๘๒ คน เด็ก คนชราและคนที่ไม่สามารถทำงานได้ ๑๙๙,๓๒๗ คน ผู้ดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย ผู้พิการ ๑๘,๑๙๑ คน และอื่น ๆ ๓๗,๘๑๔ คน รายละเอียด ดังนี้

ตารางแสดงสถานการณ์ด้านแรงงานไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗

สถานภาพแรงงาน	ชาย	หญิง	รวม
อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๗๒๒,๔๑๑	๘๐๑,๘๑๙	๑,๕๒๔,๒๓๐
กำลังแรงงานรวม	๕๘๓,๖๕๘	๕๑๒,๑๐๗	๑,๐๙๕,๗๖๕
ผู้มีงานทำ	๕๘๒,๐๗๕	๕๐๗,๐๓๒	๑,๐๘๙,๑๐๗
ผู้ว่างงาน	๑,๕๘๓	๕,๐๗๕	๖,๖๕๘
กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	-	-
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๓๘,๗๕๓	๒๘๙,๗๑๒	๔๒๘,๔๖๕
ทำงานบ้าน	๖,๓๖๒	๖๙,๔๘๙	๗๕,๘๕๑
เรียนหนังสือ	๓๘,๙๖๘	๕๘,๓๑๔	๙๗,๒๘๒
เด็ก ชรา พิการ	๗๒,๒๕๗	๑๒๗,๐๗๐	๑๙๙,๓๒๗
ผู้ดูแลเด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย ผู้พิการ	๙๔๙	๑๗,๒๔๒	๑๘,๑๙๑
อื่น ๆ	๒๐,๒๑๗	๑๗,๕๙๗	๓๗,๘๑๔

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ ข้อมูล ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๗

• ความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้อง

๑) ระหว่างจังหวัดเชียงใหม่กับต่างประเทศ

จังหวัดเชียงใหม่ได้ลงนามสถาปนาความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้องกับนคร และเมืองต่างๆ ในต่างประเทศ รวมทั้งสิ้น ๑๒ แห่ง รายละเอียด ดังนี้

๑. สาธารณรัฐประชาชนจีน นครเซี่ยงไฮ้ มณฑลเจียงซู
๒. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เขตปกครองพิเศษยอกยาคาร์ตา
๓. สาธารณรัฐประชาชนจีน นครชิงเต่า มณฑลซานตง
๔. สาธารณรัฐประชาชนจีน นครฉงชิ่ง เขตหูยง
๕. สาธารณรัฐประชาชนจีน เขตปกครองตนเองชนชาติไตสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน
๖. สาธารณรัฐตุรกี จังหวัดบูร์ซา
๗. ประเทศญี่ปุ่น เมืองซัปโปโร จังหวัดฮอกไกโด
๘. สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ เมืองเซียงตุง รัฐฉาน
๙. สาธารณรัฐประชาชนจีน นครเฉิงตู มณฑลเสฉวน
๑๐. สาธารณรัฐประชาชนจีน เมืองเหมยซาน มณฑลเสฉวน
๑๑. สาธารณรัฐประชาชนจีน มณฑลไห่หนาน
๑๒. สาธารณรัฐประชาชนจีน เมืองซ่าวหยาง มณฑลหูหนาน

๒) ระหว่างเทศบาลนครเชียงใหม่กับต่างประเทศ

เทศบาลนครเชียงใหม่ได้ลงนามสถาปนาความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้องกับนคร และเมืองต่าง ๆ ในต่างประเทศ รวมทั้งสิ้น ๕ แห่ง รายละเอียด ดังนี้

๑. ประเทศญี่ปุ่น	เมืองอุโฮสึ จังหวัดโทยามะ
๒. ประเทศญี่ปุ่น	จังหวัดไซตามะ
๓. สาธารณรัฐประชาชนจีน	นครคุนหมิง มณฑลยูนนาน
๔. สาธารณรัฐประชาชนจีน	เมืองฮาร์บิน มณฑลเฮยหลงเจียง
๕. สาธารณรัฐประชาชนจีน	เมืองอู่ฮั่น มณฑลเจ้อเจียง

นอกจากนี้ จังหวัดเชียงใหม่ยังเป็นที่ตั้งของสถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล สถานกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์ สถานกงสุลกิตติมศักดิ์ประเทศต่างๆ ดังนี้

๑. สถานกงสุลใหญ่สหรัฐอเมริกา เชียงใหม่
๒. สถานกงสุลใหญ่แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ประจำเชียงใหม่
๓. สถานกงสุลใหญ่ญี่ปุ่น ณ นครเชียงใหม่
๔. สถานกงสุลใหญ่สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ณ จังหวัดเชียงใหม่
๕. สถานกงสุลสาธารณรัฐอินเดีย ณ จังหวัดเชียงใหม่
๖. สถานกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศประจำจังหวัดเชียงใหม่
๗. สถานกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์สาธารณรัฐเปรู ณ จังหวัดเชียงใหม่
๘. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สหราชอาณาจักรประจำจังหวัดเชียงใหม่
๙. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สมาพันธรัฐสวิสประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๐. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐออสเตรเลีย ณ จังหวัดเชียงใหม่
๑๑. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐโปรตุเกส ณ จังหวัดเชียงใหม่
๑๒. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐฝรั่งเศสประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๓. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์ราชอาณาจักรสวีเดนประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๔. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐเกาหลีประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๕. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐฟินแลนด์ประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๖. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์แคนาดาประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๗. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์เครือรัฐออสเตรเลีย ณ จังหวัดเชียงใหม่
๑๘. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐโคลอมเบีย ณ จังหวัดเชียงใหม่
๑๙. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์ราชอาณาจักรเบลเยียม ณ จังหวัดเชียงใหม่
๒๐. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ณ จังหวัดเชียงใหม่
๒๑. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์ราชอาณาจักรสเปน ณ จังหวัดเชียงใหม่
๒๒. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล ณ จังหวัดเชียงใหม่
๒๓. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สหพันธรัฐรัสเซีย
๒๔. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐอิตาลีประจำจังหวัดเชียงใหม่
๒๕. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์ฮังการี ณ จังหวัดเชียงใหม่
๒๖. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐไอร์แลนด์

ที่มา : สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่ (งานต่างประเทศ) ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๖

• ความมั่นคง

ในสถานการณ์ปัจจุบันพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทย โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ยังต้องเผชิญกับภัยคุกคามในรูปแบบต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของจังหวัดและประเทศอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น เช่น ปัญหาการค้ายาเสพติด ปัญหาคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ปัญหาแรงงานต่างด้าวทั้งในและนอกระบบ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว ปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาด้านสาธารณสุข โรคระบาดติดต่อ การบุกรุกทำลายป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสาธารณสุขภัยและภัยธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อเสถียรภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา สิ่งแวดล้อม รวมถึง ปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกทางความคิดของคนภายในสังคมที่เกิดจากสถานการณ์ด้านการเมือง ความขัดแย้งของกลุ่มผลประโยชน์ที่ก่อให้เกิด ปัญหาความมั่นคงภายใน รวมทั้งสภาพแวดล้อมของปัญหาความมั่นคงที่เกิดจากผลกระทบและการขยายตัวของ ปัญหาความมั่นคงจากประเทศเพื่อนบ้านและสังคมโลกในปัจจุบัน

สถานการณ์ด้านความมั่นคงที่เป็นภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปได้ดังนี้

๑) ปัญหาด้านภัยยาเสพติด

สถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่ภาคเหนือมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ถึงแม้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจังแต่ด้วยข้อจำกัดและเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สถานการณ์ด้านความมั่นคงที่มีส่วนให้ปัญหายาเสพติดขยายตัวมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยรวม

โดยสามารถสรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมา จังหวัดเชียงใหม่มีสถิติเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยสรุปดังนี้

สถิติ	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
การจับกุมผู้ต้องหา	๙,๙๔๒ ราย/ ๑๐,๑๔๕ คน	๑๐,๐๓๔ ราย/ ๑๐,๐๓๙ คน	๘,๑๖๕ ราย/ ๗,๙๕๙ คน	๖,๖๓๓ ราย/ ๖,๓๙๓ คน	๗,๗๑๒ ราย/ ๗,๗๐๘ คน	๕,๔๗๖ คดี/ ๕,๓๒๕ คน
สัดส่วนคดี ๕ ข้อหาสำคัญ (ข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อ จำหน่าย)	๒,๒๓๐ คดี/ ร้อยละ ๒๒.๔๓	๒,๓๙๐ คดี/ ร้อยละ ๒๓.๘๒	๒,๐๒๓ คดี/ ร้อยละ ๒๔.๗๘	๑,๖๘๙ คดี/ ร้อยละ ๒๕.๔๖	๒,๖๔๒ คดี/ ร้อยละ ๓๔.๒๖	ความผิดยาเสพติด ติดต่อหา ร้ายแรง ๓,๔๖๑ คดี/ ๓,๓๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๒๐
ของกลาง	ยาบ้า ๑๐๐,๓๗๙,๐๗๕.๒๕ เม็ด เฮโรอีน ๒๗๒,๖๗๕.๖๐ กรัม ไอซ์ ๑,๑๘๐,๑๓๗.๐๑ กรัม ฝิ่น ๔๐๕,๕๘๘.๒๘ กรัม เคตามีน ๓๓๑,๐๖๗.๗๖ กรัม					

ที่มา : ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๘

๒) ปัญหาการค้ามนุษย์

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานการณ์เสี่ยงความผิดการค้ามนุษย์อยู่ ๕ รูปแบบ ได้แก่

(๑) **ด้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการค้าประเวณี** พบว่ามีการนำเด็กอายุระหว่าง ๕-๑๕ ปี เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีเพิ่มขึ้น ในร้านคาราโอเกะ ผับ สปา ซึ่งมีการแอบแฝงการค้าประเวณี อีกทั้งมีชาวต่างชาติชักชวนเด็กผู้ชายไปถ่ายภาพอนาจารและนำภาพลงในเว็บไซต์ซึ่งมีลักษณะที่สื่อไปในทางเพศ และในพื้นที่ต่างอำเภอพบว่าการค้ามนุษย์ ที่มีการปรับเปลี่ยนสถานที่จัดตั้งร้านคาราโอเกะ หรือร้านอาหารขนาดเล็ก ในถนนหมู่บ้าน ถนนสายหลักเพื่อหลบเลี่ยงการตรวจสอบ ส่วนพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่พบการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบค้าประเวณีเด็กและหญิงในร้านคาราโอเกะ ร้านอาหารกึ่งผับ นวดแผนโบราณซึ่งแอบแฝงการค้าประเวณี สถานอาบอบนวดแอบแฝง มีเด็กทำงานในร้านเดินระบำโป๊เปลือยหรือเต้นโคโยตี้และนำไปสู่การขายบริการทางเพศ

(๒) **ด้านการบังคับใช้แรงงาน** พบขบวนการชนคนต่างชาติดำรงสถานที่พัก เพื่อรอส่งไปทำงานยังพื้นที่ต่างๆ ส่วนใหญ่คนต่างด้าวเหล่านี้ไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ จึงอาจตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ด้านการบังคับใช้แรงงานหรือด้านอื่นได้ในภายหลัง ส่วนการบังคับใช้แรงงานเด็กในพื้นที่ยังไม่พบแต่อาจแอบแฝงตัวอยู่ในรูปแบบการติดตามและช่วยเหลือผู้ปกครองขณะทำงาน ซึ่งนายจ้างอาจให้เงินเล็กน้อยซึ่งอ้างว่าเป็นค่าขนม รวมไปถึงการบังคับใช้แรงงานเด็กเดินขายของ ดอกไม้ ตามร้านอาหารต่างๆ ในเวลากลางคืน สถานที่หรือพื้นที่เป้าหมายพบได้ทุกพื้นที่ มีการใช้แรงงานซึ่งผู้ปกครองพาบุตรหลานเดินตามไปทำงานด้วย ส่วนพาเด็กเร่ขายของพบได้ร้านอาหาร ร้านหมูกระทะ ซึ่งเปิดให้บริการเวลากลางคืน

(๓) **ด้านการนำคนมาขอทาน** พบว่าได้มีการนำเด็กต่างด้าวเข้ามาแสวงหาประโยชน์การขอทาน โดยเข้าบ้านให้อยู่เป็นกลุ่มใหญ่และกระจายกันไปขอทานบริเวณต่างๆ ตามสถานที่ท่องเที่ยวที่มีคนจำนวนมาก โดยทำเป็นขบวนการมีการเข้าเด็กจากผู้ปกครองซึ่งเป็นคนต่างด้าวเพื่อมาทำอาชีพขอทาน มีการนำเด็กชาวเมียนมาร์มาขอทาน พบตามสถานที่ท่องเที่ยว ตลาดกลางคืน ตลาดนัด และถนนคนเดิน เด็กขอทานส่วนใหญ่เข้าสู่กระบวนการโดยการติดตามมากับครอบครัวหรือญาติ จะมีนายหน้าเข้าไปติดต่อชักชวนมาจากจังหวัดท่าขี้เหล็ก ประเทศเมียนมาร์ ผ่านอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย นายหน้าจะมีการจัดสรรพื้นที่และบางครั้งจะต้องจ่ายค่าเช่าที่สำหรับการขอทานด้วย ขอทานมีรายได้ประมาณวันละ ๑๐๐-๑๕๐ บาท/วัน พบสถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

(๔) **ด้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศรูปแบบอื่น** พบมีการนำเด็กโดยเฉพาะเด็กกลุ่มชาติพันธุ์อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เจ้าของร้านจะให้เด็กแต่งตัวโป๊คอยมานั่งให้บริการและเอนเตอร์เทนแขก เสิร์ฟอาหาร เครื่องดื่ม ในร้านคาราโอเกะ ลูกค้าสามารถจับ กอด ลูบ คลำ เนื้อตัวได้

(๕) **ด้านการผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก** พบว่ามีการชักชวน นำพา ชมชู้ กระทำอนาจารเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี โดยใช้กลยุทธ์หลอกลวง ปลอมตนเป็นผู้อื่นในเว็บไซต์ที่ให้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ (ทางเฟซบุ๊ก)

ผลการปฏิบัติงานในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดต้นทาง ทางผ่าน และปลายทางของปัญหาการค้ามนุษย์ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง ด้านการศึกษา และมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านทำให้มีคนเข้ามาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่จำนวนมาก ทั้งเข้ามาอยู่และทำงานในภาคอุตสาหกรรม และบริการ ส่งผลกระทบต่อการเกิดปัญหาสังคมโดยเฉพาะปัญหาการค้ามนุษย์ จากข้อมูลสถิติของ ศพดส.ภ.จว.เชียงใหม่

ตารางแสดงจำนวนผู้ต้องหาคดีค้ามนุษย์ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๘

ปี พ.ศ.	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
ผู้ต้องหาคดีค้ามนุษย์	๒๗	๕๐	๒	๗	๑๓	๑๔	๑๗	๕

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

๓) ภัยด้านความมั่นคงพิเศษ

ภัยด้านความมั่นคงพิเศษในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ การบุกรุกทำลายป่า/ทรัพยากรธรรมชาติ โดยสืบเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายตัวเศรษฐกิจ การลงทุนของต่างชาติ การส่งเสริมการปลูกพื้นที่เชิงเดี่ยว ความต้องการที่ดิน ที่อยู่อาศัยและพื้นที่ทำการเกษตร เป็นปัจจัยสำคัญทำให้นายทุนและประชาชนที่อยู่ใกล้ป่าหรือพื้นที่ป่าไม้ มีการบุกรุกแผ้วถางเพื่อปลูกพืช ยึดครองพื้นที่เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยหรือขายให้ต่อนายทุน การลอบตัดไม้ในเขตป่า หรือป่าสงวน เพื่อลักลอบนำมาสร้างบ้าน หรืออำพรางขายให้นายทุน ในการทำเฟอร์นิเจอร์ สิ่งประดิษฐ์ไม้แกะสลัก หรือสร้างรีสอร์ท รวมทั้งทรัพยากรต่าง ๆ หิน ดิน ขุดทรายไปขายหรือแหล่งต้นน้ำถูกบุกรุกทำลายไม่เพิ่มขึ้น ถึงแม้หน่วยของรัฐจะป้องกันปราบปรามอย่างต่อเนื่อง การรณรงค์ให้ปลูกป่าเพิ่มขึ้น ไม่ให้เผาป่า ล่าสัตว์ กำจัดวัชพืช เพื่อเตรียมพื้นที่ปลูก หรือเผาป่าเอาเห็ด การเผาป่ามีบทลงโทษไม่รุนแรงนัก การบังคับใช้กฎหมาย หรือหาตัวผู้กระทำผิดได้ การปล่อยปละละเลยของเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย การปลูกจิตสำนึกให้กับราษฎร การประชาสัมพันธ์ให้ทราบ ถึงโทษพิษภัยของการทำลายป่า เกิดความแห้งแล้ง การขาดแคลนน้ำในการบริโภค ภัยแล้ง หรือเกิดน้ำท่วมดินถล่มเวลาฝนตกหนักไม่มีรากต้นไม้ดูดซับน้ำไว้ ก็จะเกิดภัยพิบัติต่างๆ ได้

แนวโน้ม ประชาชนยังคงมีความต้องการพื้นที่ทำกินของราษฎรเพิ่มมากขึ้น การขยายครอบครัวการบุกรุกพื้นที่เพื่อทำการเกษตร ปลูกข้าวโพด กะหล่ำปลี พืชตระกูลถั่ว ประกอบกับนายทุนยังมีการกว้านซื้อที่ดินเชิงธุรกิจ การเกษตร ทำรีสอร์ท สถานที่แหล่งท่องเที่ยว และการปล่อยปละละเลยของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง คาดว่าการบุกรุกทำลายป่าไม้ น่าจะมีอยู่อย่างต่อเนื่อง แต่อาจจะไม่รุนแรงมากนัก

๔) ความผิดในคดีอาญาที่สำคัญอื่นๆ ของจังหวัด

สถิติความผิดในคดีอาญาที่สำคัญในภาพรวมของจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งสะท้อนถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ พบว่า มีสถานการณ์แนวโน้มลดลง ทั้งในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ และฐานความผิดพิเศษ โดยผลการปฏิบัติงานในแต่ละฐานความผิดสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ทุกฐานความผิด แต่จังหวัดเชียงใหม่ยังคงต้องเฝ้าระวัง เตรียมความพร้อมในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวข้างต้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความมั่นคงและเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างมั่งคั่งของจังหวัดเชียงใหม่และยั่งยืนอย่างมีคุณภาพต่อไป รายละเอียดดังนี้

ตารางแสดงสถิติความผิดในคดีอาญาที่สำคัญอื่น ๆ ของจังหวัด

ประเภทความผิด	ม.ค. - ธ.ค. ๖๔		ม.ค. - ธ.ค. ๖๕		ม.ค. - ธ.ค. ๖๖		ม.ค. - ธ.ค. ๖๗		ม.ค. - เม.ย. ๖๘	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ
ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	๓๐๙	๓๐๒	๓๓๓	๓๒๔	๖๖๘	๖๑๕	๔๖๔	๔๔๗	๑๑๘	๑๐๗
ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	๑,๙๒๑	๑,๖๗๔	๑,๗๙๐	๑,๕๗๗	๓,๒๕๐	๒,๕๙๕	๒,๕๑๐	๒,๑๒๙	๕๘๖	๔๓๙
ฐานความผิดพิเศษ	๕๕๑	๓๓๕	๒๘๖	๒๐๔	๙๕๑	๕๑๒	๘๓๒	๔๗๕	๒๔๙	๑๘๘
ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	๒	๒	๐	๐	๒	๑	๐	๐	๐	๐
ฐานความผิดจราจรยานยนต์	๑๗	๑๓	๒๒	๑๗	๒๘	๒๕	๑๗	๑๗	๕	๔
	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา
ฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	๑๔,๘๘๕	๑๕,๗๙๑	๑๘,๐๘๓	๑๘,๒๐๗	๑๓,๒๔๘	๑๓,๖๐๗	๑๐,๙๗๗	๑๑,๓๓๗	๓,๐๗๗	๓,๐๔๙

ที่มา : กองบังคับตำรวจจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๘

สภาพทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

• ทรัพยากรธรณี

จังหวัดเชียงใหม่มีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงชันสลับกับที่ราบลุ่มแม่น้ำ สภาพธรณีวิทยาประกอบด้วยหินอัคนีชนิดหินแกรนิตและหินภูเขาไฟที่พวยพุ่งง่าย และอยู่ในเขตอิทธิพลของมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในช่วงฤดูฝนมีฝนตกชุกติดต่อกันหลายวันทำให้มีโอกาสเกิดดินถล่มได้สูงและมีรอยเลื่อนมีพลัง ๒ แห่งที่พาดผ่านจังหวัด ได้แก่ "รอยเลื่อนแม่จัน" ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัด และ "รอยเลื่อนแม่ทา" พาดผ่านพื้นที่ตอนกลางของจังหวัดในทิศเหนือ-ใต้

มีการผลิตแร่ธาตุที่สำคัญ ๗ ชนิด ได้แก่ ถ่านหิน เฟลด์สปาร์ แมงกานีส ดิบบุก ดินขาว ฟลูออไรด์ และแร่หิน นอกจากนี้จังหวัดเชียงใหม่ยังมีแหล่งทรัพยากรธรณีที่สำคัญ เช่น แหล่งปิโตรเลียม อำเภอดอยสะเก็ด นอกจากนี้ยังมีสภาพธรณีวิทยาที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดอีกหลายแห่ง เช่น บ่อน้ำพุร้อน อำเภอสันกำแพง โป่งเดือด อำเภอมะแมร์ และบ่อน้ำแร่ธรรมชาติ อำเภอมะแมร์ เป็นต้น

• ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดเชียงใหม่ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๓,๘๓๔,๕๙๔.๑๙ ไร่ เป็นพื้นที่ป่า ๙,๕๕๖,๒๐๕.๗๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๐๗ ของพื้นที่จังหวัด ในอดีตที่ผ่านมาเคยมีพื้นที่ป่าไม้ถึงร้อยละ ๘๐ (ปี ๒๕๐๔) และในปี ๒๕๖๔ มีพื้นที่ป่าไม้เหลือเพียงร้อยละ ๖๙.๐๗ (กรมป่าไม้ : ๒๕๖๔) คิดเป็นร้อยละ ๙.๓๔ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ประเภทป่าประกอบด้วย ป่าดิบเขา, ป่าดิบแล้ง, ป่าสนเขา, ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง เป็นต้น เมื่อจำแนกประเภทป่าตามกฎหมายของจังหวัดเชียงใหม่ได้ ดังนี้

(๑) ป่าสงวนแห่งชาติ	จำนวน ๒๕ ป่า	เนื้อที่ ๗,๑๕๓,๒๒๓.๑๓ ไร่
(๒) อุทยานแห่งชาติ	จำนวน ๑๓ แห่ง	เนื้อที่ ๔,๕๓๗,๓๔๖.๒๒ ไร่
(๓) วนอุทยานแห่งชาติ	จำนวน ๑ แห่ง	เนื้อที่ ๙,๓๗๕.๐๐ ไร่
(๔) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	จำนวน ๔ แห่ง	เนื้อที่ ๑,๕๓๓,๑๒๕.๐๐ ไร่
(๕) เขตห้ามล่าสัตว์ป่า	จำนวน ๔ แห่ง	เนื้อที่ ๔๔๐,๑๖๖.๐๑ ไร่
(๖) พื้นที่อื่นๆ		เนื้อที่ ๑,๔๕๒,๓๖๘.๙๘ ไร่

หมายเหตุ : (๑) พื้นที่ป่าสงวนฯ บางป่ามีอาณาเขตเกินขอบเขตพื้นที่ของจังหวัดและอุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าบางแห่ง ประกาศทับซ้อนป่าสงวนฯ

(๒) เนื้อที่ของอุทยานฯ ได้รวมถึงอุทยานฯเตรียมประกาศ และอุทยานฯที่ดำเนินการสำรวจด้วย

(๓) อุทยานฯ เตรียมประกาศ และอุทยานฯที่ดำเนินการสำรวจ มีพื้นที่ทับซ้อนป่าสงวนฯ

จังหวัดเชียงใหม่มีป่าไม้หลายประเภท ประกอบด้วย ป่าดิบเขา ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง ป่าเต็งรังผสมป่าสนเขา และป่าแดง เป็นต้น พื้นที่ป่าไม้ ประกอบด้วย ป่าธรรมชาติ สวนป่าและป่าฟื้นฟูตามธรรมชาติ ในปี ๒๕๖๔ มีพื้นที่ป่าไม้อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ๙,๕๕๖,๒๐๕.๗๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๐๗ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยแนวโน้มลดลงจากอดีต การลดลงของพื้นที่ป่าเกิดได้จากหลายสาเหตุ ทั้งจากการใช้ประโยชน์ที่ดิน การตัดไม้เพื่อการค้า รวมทั้งนโยบายของรัฐที่เน้นการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ การให้สัมปทานการทำไม้ การก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานต่างๆ และการเกิดไฟป่า

• ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดเชียงใหม่มีลุ่มน้ำหลักในพื้นที่ทั้งหมด จำนวน ๓ ลุ่มน้ำ ได้แก่ ลุ่มน้ำปิงตอนบน ลุ่มน้ำโขงส่วนที่ ๑ และกก ลุ่มน้ำสาละวินและยวม โดยลุ่มน้ำปิงตอนบนมีพื้นที่รับน้ำฝนมากที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีเขื่อนภูมิพลเป็นเขตแบ่งลุ่มน้ำปิงตอนบนและลุ่มน้ำปิงตอนล่าง ลำน้ำธรรมชาติส่วนใหญ่มีต้นน้ำมาจากภูเขาต่างๆ แม่น้ำตามธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่

- **แม่น้ำปิง** เป็นแม่น้ำสายหลัก มีความยาวประมาณ ๖๐๐ กิโลเมตร มีต้นน้ำมาจากดอยถั่วในอำเภอเชียงดาว ไหลผ่านอำเภอเชียงดาว อำเภอแม่แตง อำเภอสันทราย อำเภอแม่ริม อำเภอเมืองเชียงใหม่ (ความจุ ๔๔๐ ลบ.ม./วินาที) อำเภอสารภี อำเภอหางดง อำเภอสันป่าตอง อำเภอจอมทอง อำเภอฮอด และอำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ ผ่านจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก จังหวัดกำแพงเพชร และไหลมารวมกับแม่น้ำน่านที่ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ เป็นแม่น้ำเจ้าพระยา

- **แม่น้ำแดง** มีความยาว ๑๓๕ กิโลเมตร ต้นน้ำมาจากดอยบุกป่าแฝกขุนแม่แตง ในเขตอำเภอเวียงแหง ผ่านอำเภอแม่แตง ไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝางขา ที่ตำบลสันมหาพน อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ความจุของลำน้ำ ๓๐๐ ลบ.ม./วินาที

- **แม่น้ำแม่งัด** มีความยาว ๗๐ กิโลเมตร มีต้นน้ำมาจากภูเขาทางทิศเหนือของอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านตำบลเวียง ตำบลน้ำแพร่ ตำบลแม่แว่น ตำบลแม่ปิง ตำบลโหล่งขอด แล้วไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝางขา ที่บ้านซ่อแล อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำแม่งวง** มีความยาว ๑๐๕ กิโลเมตร มีต้นน้ำจากดอยผิ่ปันน้ำ ไหลผ่านอำเภอดอยสะเก็ด อำเภอสันทราย อำเภอสันกำแพงอำเภอเมืองเชียงใหม่ และอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และไหลผ่านจังหวัดลำพูน อำเภอบ้านธิ อำเภอเมืองลำพูน ลงสู่แม่น้ำปิงฝางขาที่อำเภอป่าซาง

- **แม่น้ำแม่มิ** มีความยาว ๔๙ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากป่าแป๋ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านอำเภอแม่มิ ลงสู่แม่น้ำปิงฝางขาที่ตำบลริมใต้อำเภอแม่มิ จังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำแม่ขาน** มีความยาว ๑๐๗ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากดอยแม่ตะละกับดอยแม่แดดน้อย อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านอำเภอแม่วาง ลงสู่แม่น้ำปิงฝางขาที่ตำบลท่าวังพร้าว อำเภอสันป่าตองจังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำกลาง** มีความยาว ๔๕ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาดอยอินทนนท์ด้านตะวันออก ไหลผ่านอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ลงสู่แม่น้ำปิงฝางขา

- **แม่น้ำแม่แจ่ม** มีความยาว ๑๗๐ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากภูเขาทิศเหนือของช่องปางเกี้ยวในอำเภอแม่แจ่ม ผ่านตัวอำเภอแม่แจ่ม และอำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝางขาที่บ้านสบแจ่มอำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำแม่หาด** มีความยาวประมาณ ๗๐ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาในเขตอำเภอฝาง จังหวัดลำพูน ไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝางขาที่อำเภอดอยเต่าจังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำแม่ตื่น** มีความยาว ๑๕๐ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากช่องเขาระหว่างอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านอำเภออมก๋อย แล้วไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝางขาในเขตจังหวัดตาก

- **แม่น้ำกก** มีความยาว ๑๘๐ กิโลเมตร ต้นน้ำจากภูเขาทางทิศใต้ของเมืองเชียงตุง ประเทศพม่า ไหลผ่านเมืองกก เมืองสาตะในพม่า ผ่านอำเภอแม่ฮาด จังหวัดเชียงใหม่ ผ่านอำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย แล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขง ที่อำเภอเชียงแสนจังหวัดเชียงราย

- **แม่น้ำฝาง** มีความยาว ๗๐ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากดอยหัวโท บนถนนสายเชียงใหม่-ฝาง เขตอำเภอไชยปราการ ไหลขึ้นทางทิศเหนือ ผ่านอำเภอไชยปราการ อำเภอฝาง อำเภอแม่ฮาด จังหวัดเชียงใหม่ แล้วไหลลงสู่แม่น้ำกกฝางขา

ระบบชลประทาน

จังหวัดเชียงใหม่มีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำจำนวนมากทั้งโครงการขนาดใหญ่ โครงการขนาดกลาง โครงการขนาดเล็ก และโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ซึ่งโครงการเหล่านี้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล กรมเจ้าท่า กรมโยธาธิการและผังเมือง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งองค์กรภาคเอกชนโดยสามารถจำแนกได้ ดังนี้

(๑) โครงการขนาดใหญ่ ประกอบด้วย ๔ โครงการ ได้แก่

ที่	ชื่อโครงการ	ที่ตั้งโครงการ			ระดับกักเก็บ (ลบ.ม.)			
		หมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ	สูงสุด	พื้นที่ (ไร่)	ต่ำสุด	พื้นที่ (ไร่)
๑	เขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชล	แม่วะ	ช่อแล	แม่แตง	๒๖๕.๐๐๐	๑๗๘,๐๐๐	๑๐.๐๐๐	-
๒	เขื่อนแม่งวง	ผาแตก	ลวงเหนือ	ดอยสะเก็ด	๒๖๓.๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐	๑๔.๐๐๐	-
๓	ฝายแม่แฝก	หนองกอก	ช่อแล	แม่แตง	๔๐๐.๐๐๐	๘,๗๙๘.๖๖	๒๘.๓๒๐	-
๔	ฝายแม่แตง	หัวป่าห้า	แม่แตง	แม่แตง	๓๔๗.๐๐๐	๙๙,๒๙๘	๓๔๔.๕๐	-

(๒) โครงการขนาดกลาง จำนวน ๓๓ แห่ง อาทิ อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ฝายแม่สาว ฝายพญาค่า อ่างเก็บน้ำห้วยแก้ว อ่างเก็บน้ำห้วยหยวก ฝายแม่สาว อ่างเก็บน้ำบ้านแม่ตะไคร้

(๓) โครงการชลประทานขนาดเล็ก ในจังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๒๖๒ แห่ง ประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำ ๓๓ แห่ง และฝายทดน้ำ ๒๒๙ แห่ง

(๔) โครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๓๑ แห่ง ประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำ ๗๖ แห่ง ฝายทดน้ำ ๑๕๕ แห่ง

ที่มา : โครงการชลประทานเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๘

• คุณภาพอากาศและฝุ่นละอองขนาดเล็ก

๑) คุณภาพอากาศและการเกิดไฟป่า

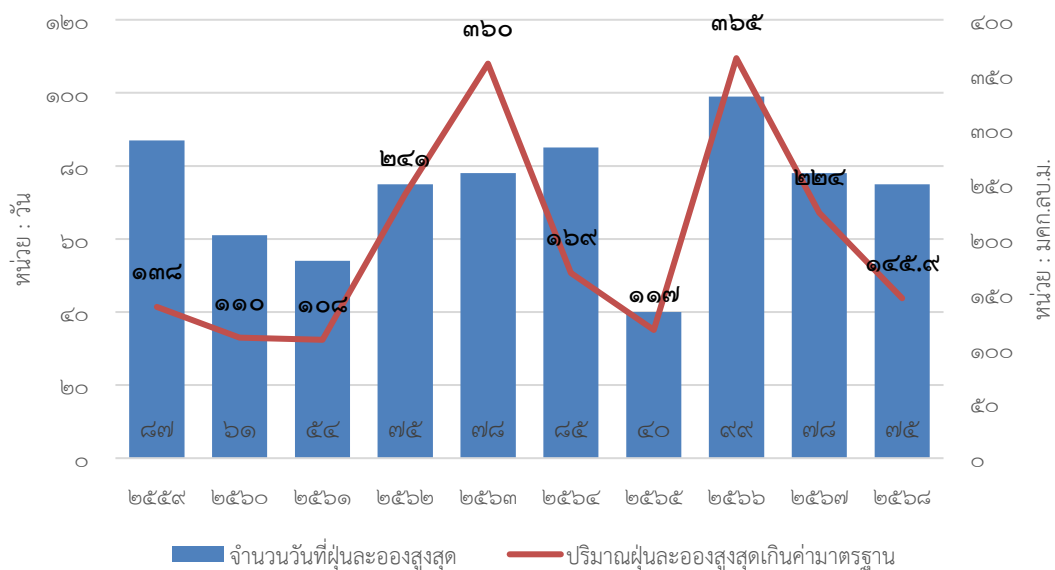
ท่ามกลางการพัฒนาและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเมือง จังหวัดเชียงใหม่ยังคงประสบกับปัญหาไฟป่าและฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM๒.๕ เป็นเวลานานนับ ๑๐ กว่าปี โดยเฉพาะในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายนของทุกปี จะมีค่าคุณภาพอากาศของจังหวัดที่ติดอันดับค่าคุณภาพอากาศแย่มากที่สุดพื้นที่หนึ่งของประเทศไทย โดยมีสาเหตุหลักของปัญหาฝุ่นละอองมาจากภูมิประเทศเป็นแอ่งกระทะ และมีพื้นที่ราบจำนวนน้อย ประกอบกับคนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่ในพื้นที่ตามเชิงเขาและปัจจุบันเกิดการขยายพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่ทำกินเข้าไปในเขตป่า ประชาชนเข้าป่าเพื่อหาอาหารและรายได้ ตลอดจนได้รับผลกระทบจากหมอกควันข้ามแดนของประเทศเพื่อนบ้าน และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ซึ่งมีผลทำให้อุณหภูมิโลกสูงและมีความแห้งแล้งเพิ่มขึ้น จึงทำให้ค่าคุณภาพอากาศในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่เกินค่ามาตรฐาน และก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ การท่องเที่ยว และเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง จากสถิติที่ผ่านมา ในปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๘ จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนวันที่มีปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๒.๕) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงเกินมาตรฐาน เฉลี่ย ๗๕ วัน ลดลงจาก ปี ๒๕๕๓ – ๒๕๖๗ ที่เฉลี่ย ๗๘ วัน และในปี ๒๕๖๘ มีปริมาณฝุ่นเกินมาตรฐานสูงสุดเท่ากับ ๑๔๕.๙ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร น้อยกว่าปี ๒๕๖๗ ที่มีปริมาณฝุ่นเกินมาตรฐานสูงสุดถึง ๒๒๔.๓ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

ตารางแสดงค่าคุณภาพอากาศ (PM๒.๕) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน

ปี พ.ศ.	ค่าคุณภาพอากาศ (PM๒.๕) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน	
	จำนวนวัน	ปริมาณสูงสุด
๒๕๕๗	๔๐ วัน	๑๘๘ (๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗)
๒๕๕๘	๗๑ วัน	๒๖๖ (๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘)
๒๕๕๙	๘๗ วัน	๑๓๘ (๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙)
๒๕๖๐	๖๑ วัน	๑๑๐ (๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐)
๒๕๖๑	๕๔ วัน	๑๐๘ (๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑)
๒๕๖๒	๗๕ วัน	๒๔๑ (๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒)
๒๕๖๓	๗๘ วัน	๓๖๐ (๒๙ มีนาคม ๒๕๖๓)
๒๕๖๔	๘๘ วัน	๑๖๙ (๓ เมษายน ๒๕๖๔)
๒๕๖๕	๔๐ วัน	๑๑๗ (๒ มีนาคม ๒๕๖๕)
๒๕๖๖	๙๙ วัน	๓๖๕ (๓๐ มีนาคม ๒๕๖๖)
๒๕๖๗	๘๗ วัน	๒๒๔.๓ (๖ เมษายน ๒๕๖๗)
๒๕๖๘	๖๐ วัน	๑๔๕.๙ (๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘)
ค่าเฉลี่ย ปี ๕๘ - ๖๒	๗๐ วัน	-
ค่าเฉลี่ย ปี ๖๓ - ๖๗	๗๘ วัน	-
ค่าเฉลี่ย ปี ๖๘ - ๖๘	๗๕ วัน	-

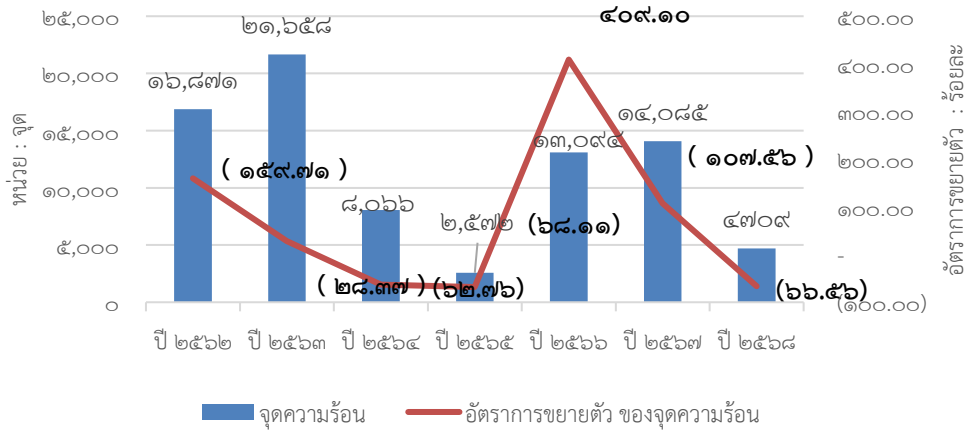
ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ และกรมควบคุมมลพิษ ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๘

แผนภูมิแสดงค่าคุณภาพอากาศ (PM๒.๕) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน

ในปี ๒๕๖๘ ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึง ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เกิดจุดความร้อนสะสมจำนวน ๔,๗๐๙ จุด ลดลงจากปีที่ พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๙,๓๗๖ จุด คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๕๖ จากปี ๒๕๖๗ (๑๔,๐๘๕ จุด)

แผนภูมิแสดงจุดความร้อนสะสมระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๘

ตารางแสดงตารางเปรียบเทียบจุดความร้อนสะสม แยกตามประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๘

จุดความร้อน	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘ (ม.ค. - พ.ค.)
ป่าสงวนแห่งชาติ	๖,๙๗๓	๙,๒๓๔	๓,๓๐๖	๑,๔๔๗	๕,๒๙๒	๕,๙๕๐	๑,๙๔๗
ป่าอนุรักษ์	๘,๘๖๕	๑๑,๓๐๖	๔,๒๖๖	๘๗๖	๗,๒๔๘	๗,๓๔๓	๒,๕๓๔
เขต สปก.	๕๘๘	๕๓๓	๒๘๑	๑๓๙	๓๑๒	๔๗๖	๑๔๓
เกษตร	๑๔๑	๑๓๕	๘๐	๔๔	๗๒	๘๐	๒๐
ชุมชน/ริมทาง อื่นๆ	๓๐๔	๔๕๐	๑๓๓	๖๖	๑๗๐	๒๓๖	๖๕
รวม	๑๖,๘๗๑	๒๑,๖๕๘	๘,๐๖๖	๒,๕๗๒	๑๓,๐๙๔	๑๔,๐๘๕	๔,๗๐๙

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ และ GISTDA ข้อมูล ณ ๓๑ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๘

เมื่อเปรียบเทียบจุดความร้อนสะสมจังหวัดเชียงใหม่ แยกประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน ระหว่างปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ (ช่วงวันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ พฤษภาคม) พบว่า ปี ๒๕๖๗ มีจำนวนจุดความร้อนสะสม ๑๔,๐๘๕ จุด เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ๕,๙๕๐ จุด, ป่าอนุรักษ์ ๗,๓๔๓ จุด, เขต สปก. ๔๗๖ จุด, พื้นที่เกษตร ๘๐ จุด และพื้นที่ชุมชน/ริมทาง อื่นๆ ๒๓๖ จุด เมื่อเปรียบเทียบ ปี ๒๕๖๘ มีจำนวนจุดความร้อนสะสม ๔,๗๐๙ จุด แบ่งเป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ๑,๙๔๗ จุด, ป่าอนุรักษ์ ๒,๕๓๔ จุด, เขต สปก. ๑๔๓ จุด, พื้นที่เกษตร ๒๐ จุด และพื้นที่ชุมชน/ริมทาง อื่นๆ ๖๕ จุด ซึ่งในภาพรวมลดลงจากปีที่ผ่านมาในช่วงเวลาเดียวกัน จำนวน ๙,๓๗๖ จุด คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๕๖ จากปี ๒๕๖๗

พื้นที่เผาไหม้ (Burn scar Area)

พื้นที่เผาไหม้ (Burn scar Area) สะสมจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างปี ๒๕๖๗ (ข้อมูลระหว่างวันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ พฤษภาคม) มีพื้นที่เผาไหม้ทั้งหมด ๑,๐๒๒,๓๘๓ ไร่ และปี ๒๕๖๘ มีพื้นที่เผาไหม้ทั้งหมด ๘๓๕,๘๔๖ ไร่ เมื่อเปรียบเทียบพื้นที่เผาไหม้ (Burn scar Area) สะสมจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ พบว่าพื้นที่เผาไหม้ของจังหวัดเชียงใหม่ ปี ๒๕๖๘ ลดลงจากปีที่ผ่านมา ๑๘๖,๕๓๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๘ โดยพื้นที่เผาไหม้ส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าอนุรักษ์ ๔๙๐,๙๔๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๘ ของพื้นที่เผาไหม้ปี ๒๕๖๘ ทั้งหมด รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๓-๑๒๐ แสดงการเปรียบเทียบพื้นที่เผาไหม้ (Burn scar Area) สะสมจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๘

พื้นที่เผาไหม้	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘
	(๑ ม.ค. – ๓๑ พ.ค.)	(๑ ม.ค. – ๓๑ พ.ค.)	(๑ ม.ค. – ๓๑ พ.ค.)	(๑ ม.ค. – ๓๑ พ.ค.)	(๑ ม.ค. – ๓๑ พ.ค.)
ป่าสงวนแห่งชาติ	๓๕๕,๕๐๑	๒๔๗,๔๓๗	๕๑๒,๖๙๒	๔๒๓,๙๖๓	๓๑๐,๗๘๐
ป่าอนุรักษ์	๓๔๗,๗๒๖	๑๕๖,๗๐๒	๕๗๗,๖๑๕	๕๒๔,๖๗๙	๔๙๐,๙๔๔
เขต สปก.	๓๘,๔๓๔	๓๗,๓๕๐	๕๘,๓๒๕	๕๒,๖๑๖	๒๒,๓๔๒
พื้นที่เกษตร	๒,๙๒๐	๒,๙๙๖	๘,๐๓๓	๕,๗๗๐	๔,๒๕๘
พื้นที่ริมทางหลวง	๖๘	๑๙๓	๔๓๖	๑๔,๙๘๓	๑๓๙
ชุมชนและอื่นๆ	๘,๘๔๕	๔,๘๙๗	๑๑,๕๒๒	๓๗๒	๗,๓๘๒
รวม	๘๐๓,๔๙๔	๔๔๙,๕๗๕	๑,๑๖๘,๖๒๓	๑,๐๒๒,๓๘๓	๘๓๕,๘๔๖

ที่มา : จากการวิเคราะห์ข้อมูลดาวเทียม LANDSAT-๘ โดยสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๘

• สถานการณ์ขยะ

ในปี ๒๕๖๗ ปัญหาขยะของจังหวัดมีแนวโน้มลดลง มีการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์มากขึ้น โดยมีปริมาณขยะที่เกิดขึ้นเฉลี่ย ๑,๘๓๓.๗๐ ตัน และมีปริมาณขยะที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์เฉลี่ย ๕๖๒.๑๒ ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๑๐ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๖ ที่เท่ากับร้อยละ ๒๒.๕๑ ซึ่งเป็นผลจากมาตรการภาครัฐในการรณรงค์ทำความเข้าใจ และ สร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อมุ่งสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน

ตารางแสดงการจัดการขยะมูลฝอย ระหว่างปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๖

ปี	ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง							
		การกำจัดอย่างถูกต้อง				นำกลับมาใช้ประโยชน์		รวม	
		ปริมาณ (ตัน/วัน)	%	ดำเนินการโดย		ปริมาณ (ตัน/วัน)	%	ปริมาณ (ตัน/วัน)	%
				อปท.	เอกชน				
๒๕๖๐	๑,๖๕๘.๕๐	๑,๓๔๘.๘๓	๘๑.๓๓	๕๖	๗๖	๑๐๗.๖๖	๖.๔๙	๑,๔๕๖.๔๙	๘๗.๘๒
๒๕๖๑	๑,๗๕๐.๐๙	๑,๔๓๖.๖๕	๘๒.๐๙	๕๖	๗๖	๒๖๔.๔๔	๑๕.๑๑	๑,๗๐๑.๐๙	๙๗.๒๐
๒๕๖๒	๑,๗๕๐.๐๙	๑,๓๖๙.๔๔	๗๘.๒๕	๕๖	๗๖	๓๓๘.๖๔	๑๙.๓๕	๑,๗๐๘.๐๘	๙๗.๖๐
๒๕๖๓	๑,๗๕๐.๐๙	๑,๐๗๐.๓๖	๖๑.๑๖	๕๖	๗๖	๖๓๗.๙๐	๓๖.๔๕	๑,๗๐๘.๒๖	๙๗.๖๑
๒๕๖๔	๑,๘๓๓.๗๐	๑,๑๕๐.๐๖	๖๒.๗๒	๕๖	๗๖	๖๓๙.๗๙	๓๔.๘๙	๑,๗๘๙.๘๕	๙๗.๖๑
๒๕๖๕	๑,๘๓๓.๗๐	๑,๐๕๗.๖๔	๕๘.๒๙	๕๖	๗๖	๗๗๖.๐๖	๔๒.๓๒	๑,๗๘๙.๘๗	๙๗.๖๑
๒๕๖๖	๑,๘๖๗.๕๐	๙๖๙.๙๕	๕๑.๔๙	๑	๗๖	๔๒๐.๓๙	๒๒.๕๑	๑,๕๔๐.๗๓	๘๒.๕๐
๒๕๖๗	๑,๘๖๗.๕๐	๗๕๐.๗๓	๔๐.๒๐	๑	๗๖	๕๖๒.๑๒	๓๐.๑๐	๑,๓๑๒.๘๕	๗๐.๓๐

หมายเหตุตั้งแต่ปี ๒๕๖๖ กรมควบคุมมลพิษกำหนดให้การจัดขยะมูลฝอยแบบการเทกองแบบควบคุม (Controlled Dump)

ขนาดน้อยกว่า ๕๐ ตันต่อวัน เป็นการกำจัดแบบเบื้องต้นแทนการกำจัดอย่างถูกต้อง

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

๒. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่

“เมืองฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์คุณภาพชีวิต
และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

๒.๑ พันธกิจ

- ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการสากล
- ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งเกษตรปลอดภัยและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการคมนาคมขนส่ง
- ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาค
- ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการแพทย์และบริการสุขภาพ
- ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งความหลากหลายทางธรรมชาติและวัฒนธรรม

๒.๒ ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

- เมืองศูนย์กลางท่องเที่ยวและบริการสากล : Wellness City, MICE CITY
- เมืองแห่งเกษตรปลอดภัยและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง : Northern Food Valley
- เมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการคมนาคมขนส่ง : Northern Landport
- เมืองศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาค : Education Hub
- เมืองศูนย์กลางการแพทย์และบริการสุขภาพ : Medical and Health Hub
- เมืองแห่งความหลากหลายทางธรรมชาติและวัฒนธรรม : Diversity of Nature and Culture

๓. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

เป้าประสงค์ การพัฒนา	ตัวชี้วัด	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
			พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐
๑. เศรษฐกิจ สร้างสรรค์ มูลค่าสูง	๑.๑ อัตราการขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ย ปี ๒๕๕๕ – ๒๕๖๔ จำนวน ๒๒๓,๕๒๖ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยปี ๒๕๕๕ – ๒๕๖๔ ร้อยละ ๔.๐๙ ต่อปี	๕	๕	๕	๕	๕
	๑.๒ อัตราการขยายตัวของ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (ร้อยละ)	มูลค่าอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ เฉลี่ยปี ๒๕๕๕ – ๒๕๖๔ เท่ากับ ๕,๑๔๒ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เฉลี่ยปี ๒๕๕๕ – ๒๕๖๔ ร้อยละ -๐.๓ ต่อปี	๑	๑	๑	๑	๑
๒. สังคมแห่ง โอกาสและ เป็นธรรม	๒.๑ สัมประสิทธิ์ความ ไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ ของจังหวัดลดลง	ปี ๒๕๖๔ เท่ากับ ๐.๔๐๗	ต่ำกว่า ๐.๔๐๐	ต่ำกว่า ๐.๔๐๐	ต่ำกว่า ๐.๔๐๐	ต่ำกว่า ๐.๔๐๐	ต่ำกว่า ๐.๔๐๐
	๒.๒ ดัชนีความก้าวหน้า ของคนเพิ่มขึ้น	ปี ๒๕๖๔ เท่ากับ ๐.๖๒๕๓	สูงกว่า ๐.๖๓๐๐	สูงกว่า ๐.๖๓๐๐	สูงกว่า ๐.๖๓๐๐	สูงกว่า ๐.๖๓๐๐	สูงกว่า ๐.๖๓๐๐
๓. การเติบโต อย่างยั่งยืน และเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	๓.๑ ความสำเร็จของการ จัดการฝุ่นควันและไฟป่า (จำนวนจุดความร้อน ลดลงร้อยละ ๕ ต่อปี)	จำนวนจุดความร้อน ปี ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖ เฉลี่ย ๑๒,๔๕๒ จุดต่อปี	๕	๕	๕	๕	๕
	๓.๒ พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น (ไร่)	พื้นที่การปลูกป่าในจังหวัด เชียงใหม่ ปี ๒๕๖๕ เท่ากับ ๒๐,๓๒๒ ไร่	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐

ค่าฐานข้อมูล (ย้อนหลัง ๕ ปี)

ตัวชี้วัด	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘
๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๒๔๙,๙๙๒ (+๖.๓๙)	๒๖๔,๐๖๗ (+๕.๖๓)	๒๔๒,๐๘๘ (-๘.๓๒)	๒๓๙,๒๙๐ (-๑.๑๕)	๒๔๖,๖๓๖ (๓.๐๖)	๒๗๗,๔๗๗ (๑๒.๕๐)	-	-
๒. อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (ร้อยละ)	๗,๐๖๑ (+๕.๕๓)	๕,๘๔๗ (-๑๗.๑๙)	๔,๙๐๔ (-๑๖.๑๓)	๔,๖๑๘ (-๕.๘๓)	๕,๘๗๒ (+๒๗.๑๕)	๖,๙๑๔ (+๑๗.๗๖)	-	-
๓. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของจังหวัด	-	๐.๓๙๙	-	๐.๔๐๗	-	๐.๔๐๕	-	-
๔. ดัชนีความก้าวหน้าของคน	๐.๖๓๘๒	๐.๖๒๒๘	๐.๖๒๔๔	๐.๖๒๘๓	๐.๖๑๕๕	๐.๖๑๓๔	-	-
๕. จำนวนจุดความร้อน (Hotspot)	๖,๔๙๖	๑๖,๘๗๑	๒๑,๖๕๘	๘,๐๖๖	๒,๕๗๒	๑๓,๐๙๔	๘,๖๒๙	๔,๗๐๙
๖. จำนวนพื้นที่การปลูกป่าในจังหวัดเชียงใหม่ (ไร่)	-	๙,๒๙๓	๙๔๗	๒๔,๖๐๓	๒๐,๓๒๒	๒๒,๓๙๑	๑๗,๖๑๐	

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงานสถิติแห่งชาติ, สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่

๔. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเน้นคุณค่า สร้างสรรค์บนอัตลักษณ์ล้านนา และ
อุตสาหกรรมไมซ์

- วัตถุประสงค์**
๑. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวตามหลัก
อารยสถาปัตย์และเมืองยั่งยืน
 ๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันแก่ผู้ประกอบการท่องเที่ยว และยกระดับมาตรฐาน
สินค้าและบริการท่องเที่ยวสู่สากล
 ๓. เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยว และเป็นจุดหมายการท่องเที่ยวสำหรับคนทุกคน

- แนวทางการพัฒนา**
๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทาง
การท่องเที่ยวและบริการรองรับการท่องเที่ยวของคนทั่วโลก
 ๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและยกระดับ
มาตรฐานสินค้าและบริการท่องเที่ยว
 ๓. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยว

แผนงาน แผนงานที่ ๑ พัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
รองรับการท่องเที่ยวของคนทั่วโลก

แผนงานที่ ๒ พัฒนาบุคลากร ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และยกระดับมาตรฐานสินค้า
และบริการท่องเที่ยว

แผนงานที่ ๓ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. อัตราการขยายตัวของ รายได้จากการท่องเที่ยว จังหวัด (ร้อยละ)	รายได้จากการท่องเที่ยว เฉลี่ย ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ๗๐,๒๒๑ ล้านบาท อัตราการขยายของรายได้ จากการท่องเที่ยว เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๑๑.๘๙	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
๒. จำนวนโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวก ได้รับการพัฒนาให้มีความ พร้อมเพื่อสนับสนุนการ ท่องเที่ยว (สายทาง/แห่ง)	โครงสร้างพื้นฐานและ สิ่งอำนวยความสะดวก ได้รับการพัฒนาให้มีความ พร้อมเพื่อสนับสนุนการ ท่องเที่ยวเฉลี่ย ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ๑๐ สายทาง/แห่ง ต่อปี	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐

ค่าฐานข้อมูล (ย้อนหลัง ๕ ปีจากค่าฐาน)

ตัวชี้วัด	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๑.รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	๑๐๗,๖๒๕ (+๘.๖๓)	๑๑๐,๖๗๐ (+๒.๘๓)	๔๙,๗๓๘ (-๕๕.๐๕)	๒๔,๗๕๓ (-๕๐.๒๓)	๖๑,๔๘๑ (+๑๔๘.๓๗)	๙๖,๓๘๒ (+๕๖.๗๖)	๑๐๓,๘๒๒ (+๗.๗๑)
๒.จำนวน นักท่องเที่ยว (คน)	๑๐,๘๖๓,๑๕๐ (๔.๕๕)	๑๑,๑๖๕,๘๖๐ (๒.๗๙)	๖,๐๖๘,๐๓๗ (-๔๕.๖๖)	๓,๘๕๗,๓๐๙ (-๓๖.๔๓)	๘,๙๓๓,๕๖๔ (+๑๓๑.๖๐)	๑๐,๙๙๙,๘๖๒ (+๒๓.๐๐)	๑๑,๔๘๕,๕๖๘ (+๔.๔๒)

ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การขับเคลื่อนเกษตรเพิ่มมูลค่า และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

- วัตถุประสงค์**
๑. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบน้ำเพื่อการเกษตร
 ๒. เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐานและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกร
 ๓. เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรแปรรูปเพิ่มมูลค่า และพัฒนาช่องทางการตลาดสมัยใหม่

- แนวทางการพัฒนา**
๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบน้ำเพื่อการเกษตร
 ๒. ส่งเสริมเกษตรมูลค่าสูง ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
 ๓. ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า และพัฒนาช่องทางการตลาดสมัยใหม่

- แผนงาน**
- แผนงานที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบน้ำเพื่อการเกษตร
- แผนงานที่ ๒ ส่งเสริมเกษตรมูลค่าสูง ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
- แผนงานที่ ๓ ส่งเสริมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและการตลาดสมัยใหม่

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ของจังหวัด (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ภาคเกษตร เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ จำนวน ๔๖,๙๙๕ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ มวลรวมเฉลี่ยปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๓ หดตัวร้อยละ ๐.๐๖๘ ต่อปี	๒	๒	๒	๒	๒

ค่าฐานข้อมูล (ย้อนหลัง ๕ ปีจากค่าฐาน)

ฐานข้อมูล	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร (ล้านบาท)	๔๘,๒๒๓ (+๑๒.๕๘)	๕๑,๙๕๑ (+๗.๗๓)	๔๖,๒๗๓ (-๑๐.๙๒)	๔๔,๘๖๓ (-๓.๐๔)	๓๙,๒๖๗ (-๑๒.๔๗)	๔๙,๑๙๘ (๒๕.๒๙)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การยกระดับการค้าการลงทุนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy)
นวัตกรรม (Innovation) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)

- วัตถุประสงค์**
1. เพื่อยกระดับสินค้าและผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์
 2. เพื่อพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันแก่ผู้ประกอบการ
 3. เพื่อส่งเสริมการตลาดและเชื่อมโยงการค้าในระดับสากล

- แนวทางการพัฒนา**
1. พัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์
 2. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน
 3. ส่งเสริมการตลาดและเชื่อมโยงการค้าในระดับสากล

- แผนงาน**
- แผนงานที่ ๑ พัฒนาและยกระดับสินค้าและผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- แผนงานที่ ๒ พัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันแก่ผู้ประกอบการ
- แผนงานที่ ๓ ส่งเสริมการตลาดและเชื่อมโยงการค้าในระดับสากล

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑.๑ อัตราการขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์มวลรวม นอกภาคการเกษตร (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม นอกภาคเกษตร เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ จำนวน ๑๙๙,๓๕๗ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ มวลรวมนอกภาคการเกษตร เฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๑.๕๙ ต่อปี	๓	๓	๓	๓	๓
๑.๒ อัตราการขยายตัวของ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (ร้อยละ)	มูลค่าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เฉลี่ยปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔ เท่ากับ ๕,๑๔๒ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เฉลี่ยปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔ ร้อยละ -๐.๓ ต่อปี	๑	๑	๑	๑	๑

ค่าฐานข้อมูล (ย้อนหลัง ๕ ปีจากค่าฐาน)

ตัวชี้วัด	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์ มวลรวมนอกภาคการเกษตร (ร้อยละ)	๒๐๑,๗๖๙ (+๕.๐๑)	๒๑๒,๑๑๗ (+๕.๑๒)	๑๙๕,๘๑๕ (-๗.๖๘)	๑๙๔,๔๒๗ (-๐.๗๐)	๒๐๗,๓๖๙ (+๖.๖๕)	๒๒๘,๒๗๙ (+๑๐.๐๘)
๒. อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ (ร้อยละ)	๗,๐๖๑ (๕.๕๓)	๕,๘๔๗ (-๑๗.๑๙)	๔,๙๐๔ (-๑๖.๑๓)	๔,๖๑๘ (-๕.๘๓)	๕,๘๗๒ (๒๗.๑๕)	๖,๙๑๔ (+๑๗.๗๖)

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การจัดการเชิงรุกในปัญหาฝุ่นควัน (PM๒.๕) และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

- วัตถุประสงค์**
๑. เพื่อบริหารจัดการฝุ่นควัน (PM๒.๕) เชิงรุกแบบบูรณาการ
 ๒. เพื่ออนุรักษ์ พัฒนา และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม
สร้างพื้นที่สีเขียว และสังคมคาร์บอนต่ำ
 ๓. เพื่อลดความเสี่ยงจากภัยทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- แนวทางการพัฒนา**
๑. แก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่าและฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๒.๕) เชิงรุกแบบบูรณาการ
 ๒. อนุรักษ์ พัฒนา และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม
สร้างพื้นที่สีเขียว และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ
 ๓. บริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- แผนงาน**
- แผนงานที่ ๑ แก้ไขปัญหาฝุ่นควัน (PM๒.๕) เชิงรุกแบบบูรณาการ
- แผนงานที่ ๒ อนุรักษ์ พัฒนา และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม
สร้างพื้นที่สีเขียว และสังคมคาร์บอนต่ำ
- แผนงานที่ ๓ บริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. ความสำเร็จของการจัดการ ฝุ่นควันและไฟป่า (จำนวนจุดความร้อนลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี)	จำนวนจุดความร้อน ปี ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖ เฉลี่ย ๑๒,๔๕๒ จุดต่อปี	๕	๕	๕	๕	๕
๒. พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น (ไร่)	พื้นที่การปลูกป่าในจังหวัด เชียงใหม่ ปี ๒๕๖๕ เท่ากับ ๒๐,๓๒๒ ไร่	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐
๓. จำนวนการปลดปล่อยก๊าซ เรือนกระจกลดลง (ร้อยละ)	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือน กระจก ในปีฐาน ๒๕๖๒ = ๕,๓๘๗,๔๘๒ ตัน คาร์บอนไดรอกไซด์ เทียบเท่า	-	-	-	-	๒

ค่าฐานข้อมูล (ย้อนหลัง ๕ ปีจากค่าฐาน)

ตัวชี้วัด	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘
๑. จำนวนจุดความร้อน (Hotspot)	๑๖,๘๗๑	๒๑,๖๕๘	๘,๐๖๖	๒,๕๗๒	๑๓,๐๙๔	๑๔,๐๘๕	๔,๗๐๙
๒. จำนวนพื้นที่การปลูกป่าในจังหวัด เชียงใหม่ (ไร่)	๙,๒๙๓	๙๔๗	๒๔,๖๐๓	๒๐,๓๒๒	๒๒,๓๙๑	๑๗,๖๑๐	-
๓. จำนวนการปลดปล่อยก๊าซเรือน กระจก (ตันคาร์บอนไดรอกไซด์ เทียบเท่า)	๕,๓๘๗,๔๘๒	-	-	-	-	-	-

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่, สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงใหม่,
สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑ เชียงใหม่

หมายเหตุ : ในปี ๒๕๖๗ จังหวัดเชียงใหม่ได้แยกประเภทจุดความร้อน (Hotspot) ออกเป็น ๕ ประเภท สำหรับการติดตาม วางแผน
วิเคราะห์ลักษณะการเกิดไฟในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

- จุดความร้อนสีแดง (Hotspot) คือ จุดความร้อนที่เกิดจากไฟป่า เช่น การลักลอบ
เผา หางของป่า ล่าสัตว์ ความคึกคะนอง และอื่นๆ เป็นต้น

- จุดความร้อนสีเขียว (Green Hotspot) คือ จุดความร้อนที่เกิดจากการขอบริหารจัดการเชื้อเพลิงในพื้นที่ที่มีการลงทะเบียนเครื่องในแอปพลิเคชัน FireD และมีการควบคุมออกจากไฟฟ้า
- จุดความร้อนสีส้ม (Orange Hotspot) คือ จุดความร้อนที่เกิดจากการขอบริหารจัดการเชื้อเพลิงในพื้นที่ที่มีการลงทะเบียนเครื่องในแอปพลิเคชัน FireD แต่ไม่สามารถควบคุมการบริหารจัดการได้และไม่สามารถดับไฟได้ก่อนรอบเวลากลางคืน ทำให้ทราบถึงข้อผิดพลาดในการดำเนินงานและเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและวางแผนการบริหารจัดการเชื้อเพลิงของจังหวัดเชียงใหม่ให้รัดกุม และถูกต้องตามหลักวิชาการต่อไป
- จุดความร้อนผิดพลาด (False Alarm) คือ จุดความร้อนที่เกิดจากการรายงานที่ผิดพลาดของดาวเทียม เช่น เมื่อตรวจสอบในพื้นที่แล้วไม่พบร่องรอยการเผาไหม้ หรือมีวัตถุที่สะท้อนความร้อน ส่งผลให้ระบบดาวเทียมนับเป็นจุดความร้อนได้ ทั้งนี้รวมถึงพื้นที่ความมั่นคงชายแดนที่มีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ ไม่สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้
- กลุ่มไฟ (Fire Group) คือ พื้นที่เกิดไฟในบริเวณเดียวกัน แต่ระบบดาวเทียมจับได้มากกว่า ๑ จุด โดยการจัดกลุ่มไฟนี้ เพื่อให้ง่ายต่อการประเมินสถานการณ์และวางแผนจัดชุดเจ้าหน้าที่เข้าปฏิบัติการดับไฟป่าในพื้นที่ ซึ่งเป็นการลดความอ่อนล้าของเจ้าหน้าที่ และกระจายกำลังคนในการปฏิบัติการดับไฟได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ จังหวัดเชียงใหม่เกิดจุดความร้อนสะสมจำนวน ๑๔,๐๘๕ จุด โดยจากการแบ่งประเภทจุดความร้อนดังกล่าว พบจุดความร้อนสีแดง (Hotspot) ทั้งหมดจำนวน ๘,๖๒๙ จุด, จุดความร้อนสีเขียว (Green Hotspot) ทั้งหมดจำนวน ๗๓๖ จุด พบมากที่สุดในพื้นที่อำเภออมก๋อย ๒๓๗ จุด, จุดความร้อนสีส้ม (Orange Hotspot) ทั้งหมดจำนวน ๕๖ จุด จุดความร้อนผิดพลาด (False Alarm) ทั้งหมดจำนวน ๙๑ จุด และกลุ่มไฟ (Fire Group) ทั้งหมดจำนวน ๔,๕๗๓ จุด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างสังคมแห่งโอกาสและเป็นธรรม พัฒนาเมืองน่าอยู่ที่มีความปลอดภัย เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

- วัตถุประสงค์**
๑. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
 ๒. เพื่อพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยในศตวรรษที่ ๒๑
 ๓. เพื่อพัฒนาเมืองให้น่าอยู่ ทนสมัย มั่นคง และปลอดภัย

- แนวทางการพัฒนา**
๑. ยกระดับคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
 ๒. พัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย เพื่อเสริมสร้างสังคมคุณภาพ
 ๓. พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ ทนสมัย มั่นคง และปลอดภัย

- แผนงาน**
- แผนงานที่ ๑ ยกระดับคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- แผนงานที่ ๒ พัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย เพื่อเสริมสร้างสังคมคุณภาพ
- แผนงานที่ ๓ พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ ทนสมัย มั่นคง และปลอดภัย

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. สัดส่วนคนจนลดลง (ร้อยละ)	สัดส่วนคนจนเฉลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๕.๙๓	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕
๒. ดัชนีความก้าวหน้าของคนสูง (ดัชนี)	ปี ๒๕๖๔ เท่ากับ ๐.๖๒๕๓	สูงกว่า ๐.๖๓๐๐	สูงกว่า ๐.๖๓๐๐	สูงกว่า ๐.๖๓๐๐	สูงกว่า ๐.๖๓๐๐	สูงกว่า ๐.๖๓๐๐
๓. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มี ปัญหายาเสพติดลดลง (ร้อยละ)	หมู่บ้าน/ชุมชนที่มี ปัญหาเสพติด ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ จำนวน ๓๔๓ หมู่บ้าน	๕ (๓๒๖)	๕ (๓๐๙)	๕ (๒๙๒)	๕ (๒๗๕)	๕ (๒๕๘)
๔. จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ทางถนนต่อแสนคนลดลง (ร้อยละ)	จำนวนผู้เสียชีวิตจาก อุบัติเหตุทางถนน ต่อแสนคน เฉลี่ยปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เท่ากับ ๓๓.๙๘ (๖๐๕ ราย)	๑	๑	๑	๑	๑

ค่าฐานข้อมูล (ย้อนหลัง ๕ ปีจากค่าฐาน)

ตัวชี้วัด	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗
๑. สัดส่วนคนจน (ร้อยละ)	๙.๑๕	๕.๓๑	๒.๙๔	๕.๔๓	๓.๐๙	๒.๑๑	-
๒. ดัชนีความก้าวหน้าของคน (ดัชนี)	๐.๖๓๘๒	๐.๖๒๒๘	๐.๖๒๔๔	๐.๖๒๘๓	๐.๖๑๕๕	๐.๖๑๓๔	-
๓. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มี ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด (หมู่บ้าน)	๔๗๘	๓๒๔	๑๘๑	๒๑๖	๓๓๘	๔๐๓	๓๗๖
๔. จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ทางถนนต่อแสนคน (คน) *(จำนวนผู้เสียชีวิตจริง)	๓๑.๒๐ *(๕๐๔)	๓๙.๙๔ *(๖๔๙)	๓๕.๔๗ *(๖๓๓)	๓๐.๖๓ *(๕๔๘)	๓๒.๖๓ *(๕๘๕)	๓๕.๔๘ *(๖๓๔)	๓๔.๘๙ *(๖๒๓)

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ที่ทำการปกครองจังหวัดเชียงใหม่, สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงใหม่

